

Giới thiệu Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia

Truyện Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia của tác giả Quy Tiểu Lâm là một truyện ngôn tình xuyên không, nửa trước là cổ đại, nửa sau là hiện đại.

Mạc Vi Miên sau khi hoàn thành hành trình xuyên không trở về cổ đại cô lại được trở về với thế kỷ 21. Ở cổ đại, hấn vì một nữ nhân xảo trá mà tổn thương cô, vì có gì cô không thể tìm một người nam nhân mà đùa giỡn? Những vở kịch muôn thuở, cô bé lọ lem trở thành mợ chủ, lãnh tình Vương gia thì trở nên ôn nhu với thế tử.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gặp Phải Tên Thần Kinh

Hôm nay là ngày cuối tuần đẹp hiếm thấy, Mạc Vi Miên vốn hẹn bạn thân đi ra ngoài chơi, ai ngờ lại bị cho leo cây, cô nghiêng răng nghiêng lợi, tổn hơi thừa lời mà nghe di điện thoại giải thích của ai đó.

“Mạc Mạc, xin lỗi nhé, lần sau tớ sẽ bồi thường cho cậu mà, thế nhé, bai!” không đợi cô trả lời, đầu bên kia đã vội vàng treo máy.

Mạc Vi Miên hung hăng trừng mắt nhìn vào màn hình di động, vẻ mặt khó chịu, trong lòng không khỏi thầm mắng đứa bạn thân tính tình mưa nắng không thể chịu nổi của mình.

Nhìn tới nhìn lui đám người xung quanh, tâm tình tốt đẹp của Mạc Vi Miên đều bị đá bay đi hết, không còn hứng đi dạo nữa, về nhà mở máy tính vào mạng còn hơn.

Cả buổi cuối tuần rục rờ như vậy mà bị lỡ mất, Mạc Mạc nổi giận đùng đùng quay trở về nhà. Bỗng nhiên không biết ở đâu ra một tên đứng chặn trước mặt Mạc Vi Miên, cô đi sang trái hấn cũng sang trái, cô sang phải hấn cũng lại đi sang phải, giờ thì cô hoàn toàn phát hỏa.

“Ê, anh đi sang bên kia!” Tâm tình vốn đã khó chịu, ngữ khí đương nhiên cũng sẽ không khách khí.

Mạc Vi Miên nâng mắt lên, hung tợn trừng mắt trước tên nam nhân xa lạ, nhả nhặn trắng nõn, trông thế nào cũng thấy giống bộ dáng của trẻ con, chính là, nếu không có chuyện gì sao hấn cứ nhìn cô mà cười chứ, bọn họ lại không quen biết.

Sắc lang?

Biến thái?

hu hu hu, ngày hôm nay của cô không đen đủi đến mức đó chứ?

“Mạc Vi Miên tiểu thư.” tên nam nhân nhả nhặn trắng nõn mỉm cười mở miệng nói.

“Anh là ai? tại sao biết tên của tôi?” Mạc Vi Miên bỗng nhiên vẻ mặt cảnh giác theo dõi hấn, theo bản năng lui về phía sau.

“Cô không cần sợ hãi, ta sẽ không làm hại cô.” Giống như nhìn ra sự khẩn trương của Mạc Vi Miên, nam nhân nhả nhặn trắng nõn vẻ mặt thân mật mỉm cười nói.

“hừm, vậy xin hỏi có chuyện gì?” Mạc Vi Miên thuận miệng ứng phó, nhắm cơ hội chuẩn bị chạy lấy người, trong lòng vẫn là có chút sợ hãi, có phải mình đụng phải tên biến thái hay không.

“Mạc Vi Miên tiểu thư, xin hỏi cô có nghĩ muốn xuyên không không?” nam nhân nhả nhặn trắng nõn trên mặt vẫn là vẻ thân mật mỉm cười nhìn cô.

“Đồ thần kinh!” Mạc Vi Miên sợ run một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, sau khi bật ra một câu chửi thế cô lập tức đi lách qua người hấn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Tên Thần Kinh Là Thần Tiên

Hôm nay vận trình của Mạc Vi Miên cô khẳng định là đen đến không tưởng được, đầu tiên là bị bạn thân cho leo cây, còn bây giờ thì gặp phải một tên thần kinh, không thể chịu đựng được nữa.

“Khoan đã, Mạc Vi Miên tiểu thư, ta thật sự không phải người xấu, thật ra ta là thần tiên.” nam nhân kia lại đứng chắn trước mặt Mạc Vi Viên giải thích.

Mạc Vi Miên mắt tròn trắng, ban ngày ban mặt, sao lại có một tên thần kinh đi chặn đường của người khác như vậy, chẳng những hỏi cô có muốn xuyên không hay không, còn nói chính mình là thần tiên, không phải kẻ xấu thì tám phần là đồ điên.

“A!”

Mạc Vi Miên bỗng nhiên kinh kêu một tiếng, hai mắt chớp chớp, cô cư nhiên đang ở trạng thái lơ lửng, đứng giữa không trung. Mạc Vi Miên có chút choáng váng, trong lòng không ngừng tự nói chính mình đang nằm mơ, đúng vậy rồi, nhất định là ở trong mộng.

“Tin ta đi, ta thật sự là thần tiên.” nam nhân nhả nhặn trắng nõn cô còn đang ngẩn người, mỉm cười nói.

“Anh thật là thần tiên?” Mạc Vi Miên ngây ngẩn nhìn hắn, trời ạ, thế giới này thực sự có thần tiên? Đôi mắt tròn xoe ngạc nhiên nhìn hắn, bỗng nhiên đại não của cô tua lại một hồi sự: “Đợi chút, anh vừa mới hỏi tôi có muốn xuyên không hay không? Vậy là có ý tứ gì?”

“Là như vậy, Năm cô sinh nhật 20 tuổi không phải đã ước mình có thể một lần xuyên không sao, những nguyện ước này đều được để trong bình nguyện ước*, mà mỗi năm một lần bọn ta sẽ thực hiện ngẫu nhiên một nguyện ước, và nguyện ước ngẫu nhiên lần này là của cô, cho nên cấp trên cô ý phải ta đến thực hiện điều ước của cô.”

Sinh nhật?

nguyện ước?

“Ý của anh là, tôi có thể xuyên không sao?” quân hắn có thật là thần tiên hay không, không công đưa tới cơ hội tội gì không cần, khó có được cơ hội xuyên về quá khứ, thật là thích.

“Phải “

“Tôi có thể xuyên không về thời cổ đại chứ?”

“Không thành vấn đề.”

“Tôi còn muốn xuyên đến nơi có thể ngắm những anh chàng đẹp trai nữa.”

“ . . . ”

“Mấy anh soái ca đó phải là Vương gia, thiếu gia và vân vân, mà nhất định phải có thật nhiều tiền.”

“ . . . ” nam nhân nhả nhặn trắng nõn trên mặt lộ vẻ mỉm cười không rõ ý tứ.

“Còn nữa, còn nữa. . . ” Mạc Vi Miên càng nói càng hưng phấn.

Còn nữa? Còn nữa cái rắm, cho cô xuyên không đã là sai lầm, đừng có được voi đòi tiên!

“Kỳ hạn là một năm, một năm sau ta sẽ xuất hiện mang cô trở về.” Một hơi nói xong, không để cho Mạc Vi Miên cơ hội phản ứng, tay hắn lập tức đẩy ra, làm cho cô nhanh chóng xuyên không.

Sợ chính mình phải tiếp tục nghe những đòi hỏi của cô, không thèm để ý đến phong độ của một thần tiên hắn búng tay một cái khiến cho cỗ hống của Mạc Vi Miên không thể phát ra chút âm thanh nào nữa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đưa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: Đặt Mông Lên Mặt Mỹ Nhân

Hoàn Thánh quốc, thần đế năm thứ 5, đất nước trong thời kỳ thái bình thịnh thế, dân chúng an cư lạc nghiệp, bên trong kinh thành một mảnh phồn hoa rực rỡ.

Đầu mùa xuân, cỏ cây tươi xanh, chim chóc bay lượn, đình viện của Cung Thân Vương phủ trăm hoa nở rộ, trong phủ chỉ có duy nhất thị thiếp Tô Yên Vân, đang ngồi ở ngự hoa viên ngắm hoa, hai nha hoàn ở bên cạnh cẩn thận hầu hạ.

Hai tháng trước, nàng còn chưa được chuộc thân, vốn là hoa khôi tối nổi danh trong kinh thành, không biết có bao nhiêu nam nhân vì có thể nhìn thấy nụ cười của nàng mà bỏ ra cả ngàn vàng, nhưng nàng cũng không thèm ngược nhìn lấy một cái, chỉ duy nhất đối với vị nam nhân tuấn mỹ yêu nghiệt kia lại nhớ mãi không thôi.

Trong phủ cũng chỉ có một vị thị thiếp là nàng, nàng nghĩ đến mình có thể dễ dàng dùng mỹ mạo cùng thủ đoạn để ngồi vào vị trí của Vương phi, nhưng ai có thể ngờ, trên mặt hân hoan là một biểu hiện lạnh như băng, ngay cả ở trên giường cũng không có lấy nửa điểm ôn nhu.

Cho dù bị trở thành công cụ tiết dục, Tô Yên Vân đối với người nam nhân tuấn mỹ này lại vừa yêu vừa hận.

Nghĩ đến nam nhân tuấn mỹ kia, kim lòng không đau mà gọi tên hắn, Tô Yên Vân trong lòng lại một mực thống hận, rốt cuộc là nữ nhân như thế nào lại có thể làm cho một nam nhân lãnh tình từ trước đến nay đối với nàng ta nhớ mãi không quên.

“A! ! !”

Cũng không biết là ai kêu lên một tiếng sợ hãi, đối với sự việc đột nhiên xảy ra, hai nha hoàn đều bị dọa trợn tròn mắt, ánh mắt mở to hết cỡ, không dám tin nhìn nữ nhân từ đâu rơi xuống.

Một cái mộng đang trình bày đặt trên khuôn mặt mỹ lệ của Tô Yên Vân, phải nói là nàng giống như đang nhìn thấy một bức tranh đáng sợ.

Mạc Vi Miên ăn đau nhăn lại mi, tên thần tiên thói tha kia, tự dưng không thèm báo trước đã đem cô ném đến nơi này.

Ách, kỳ quái, mộng của mình hình như đang ngồi lên cái gì thì phải?

Cúi đầu vừa thấy, Mạc Vi Miên phát hiện mộng của mình đang trong tình trạng buồn cười nhất lịch sử đó là được đặt trên một gương mặt đầy mỹ lệ. Cô ngây người một giây, sau đó không thể tin được trừng mắt nhìn, không cười nổi ra tiếng, mà là lập tức đứng dậy.

Trong lòng lại hận không thể đem tên thần tiên chết tiệt kia ra mắng cho chết đi, rõ ràng Mạc Vi Miên cô nói là muốn xuyên không đến nơi có mỹ nam, thế mà hắn lại cho cô rơi trúng vào mặt mỹ nhân mới tức chứ.

Mạc Vi Miên vừa thẹn vừa mắc cỡ thối mặt, đi đến chỗ mỹ nhân bị cô rơi trúng xem thử.

“Nè, cô không sao chứ? Vừa rồi, tôi không phải cố ý, thật sự rất rất xin lỗi.” Nhìn vị mỹ nữ suýt nữa chết ngất kia, Mạc Vi Miên đành phải thành tâm lễu mạng giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Hiểu Nhầm Thôi Mà, Tôi Không Phải Thích Khách.

Tô Yên Vân bộ mặt vặn vẹo, nàng tức giận đến toàn thân phát run, trên mặt phấn trang đều bị biến dạng, tiện nữ này không biết ở đâu chui ra cứ nhiên đặt mộng ngồi lên mặt của nàng.

“Chủ tử!”

“Có thích khách!”

Rốt cuộc hai nha hoàn kia cũng hoàn hồn trở lại, hét lên một tiếng, mọi người lập tức loạn thành một đoàn, chạy nhanh đến chỗ của Tô Yên Vân.

Chủ tử?

Thích khách đâu?

Mạc Vi Miên giật mình, ách, cô rốt cuộc xuyên đến nơi nào vậy?

Mộng còn ngồi vào mặt người ta nữa chứ?!

Hu hu hu, bây giờ biết làm thế nào đây? Chỉ là hiểu lầm thôi mà, cô đâu phải là thích khách gì chứ!

“Ngươi là ai?” Tùy ý để cho nha hoàn đỡ mình dậy, Tô Yên Vân nhìn nữ nhân ăn mặc kỳ quái trước mặt, tức giận đến sắc mặt đỏ bừng lên.

“Ách, chuyện này, ta là Mạc Vi Miên, đi ngang qua, hắc hắc, quấy rầy đến cô thực ngại quá.” Mạc Vi Miên xấu ngại ngừng cười cười, tay chân khua khoắng lung tung.

“Đi ngang qua? Hừ, nói, là ai phái người tới mật thám vương phủ!” Tô Yên Vận một chút cũng không tin lời của Mạc Vi Miên, trợn mắt nhìn cô mắng.

“Thật sự, tôi chỉ đi ngang qua, không cần roi nhảm xuống đây mà thôi.” Nói thật mà người ta không tin, Mạc Vi Miên đành phải giả vờ mặt đau khổ giải thích.

Bởi vì cô xuất hiện khiến cho một đám người nhón nháo, đến ngay cả thị vệ cũng chạy tới, Mạc Vi Miên khóc không ra nước mắt.

Hu hu hu, những người xuyên qua ăn mặc giống như cô thì sẽ bị coi là thích khách sao?

Giấy đầu tiên xuyên qua, móng của cô ngồi lên mặt mỹ nhân người ta không nói làm gì, bây giờ còn biến thành thích khách.

Mạc Vi Miên cô không có khả năng ở lại đây ngoan ngoãn để người bắt, bộ não của cô lập tức lóe lên 36 kế, chạy là thượng sách.

“Thích khách trốn qua bên kia rồi.”

“Thích khách ở trong này.”

“A! Mau bắt lấy khách.”

Mạc Vi Miên vừa chạy vừa quay đầu lại nhìn xem thị vệ đuổi theo không, một đường trốn đông trốn tây, trong lòng một khúc thầm, kính nhờ các người đừng kêu được không, cô thật sự không phải thích khách mà.

Hu, Cô hối hận rồi, tiểu thuyết đều là gạt người, cô không muốn xuyên qua nữa đâu, cô muốn về nhà!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Vào Nhầm Phòng Vương Gia.

Mạc Vi Miên thở hổn hển, chạy trời chết, nghe thấy phía sau có động tĩnh, chỉ biết thị vệ đã đuổi kịp đến đây, đại não cô đã sớm loạn, nhìn thấy có cửa phòng, ánh mắt phút chốc sáng lên, như người ngã xuống vực vớ được sợi dây, cô nhanh chóng chạy đến mở cửa trốn vào bên trong.

Đi vào bên trong, giống như được ngăn cách với thanh âm bên ngoài, Mạc Vi Miên rốt cục hơi an tâm một chút, tầm mắt nhìn vào trong phòng, rất yên tĩnh, giống như không có ai, con tò mò lập tức nổi lên, nước miếng nghẹn họng, cô nhẹ nhàng bước sâu vào bên trong.

“Vương gia, trong phủ xuất hiện thích khách.”

Từ Hiến Viện là cấm địa trong phủ, không có Vương gia cho phép, bất cứ ai cũng không được bước vào, nếu không phải trong phủ đột nhiên xuất hiện thích khách, thị vệ cũng không dám đứng ở bên ngoài lên tiếng quấy nhiễu người ở bên trong.

Mà Mạc Vi Miên nghe được bên ngoài truyền đến thị vệ thanh âm, sợ tới mức chạy nhanh đi tìm nơi trốn, chỉ sợ thị vệ đột nhiên vọt thì cô biết làm sao bây giờ.

“Cút!” thanh âm lạnh như băng ngàn năm từ bên trong truyền ra.

Mạc Vi Miên sợ hãi đến mức run rẩy, hu hu, hóa ra trong phòng có người, may là cô đã không đi sâu vào trong, cô vỗ vỗ ngực tự an ủi mình.

Nghe thấy Vương gia nổi giận, bên ngoài thị vệ không ai còn lá gan lên tiếng, liền lui ra ngoài tiếp tục tìm thích khách.

Thử hỏi lấy võ công của Vương gia, trong thiên hạ có ai có thể làm bị thương hắn.

Gian ngoài lập tức im lặng xuống, Mạc Vi Miên tạm thời cũng không dám đi ra ngoài, đành phải ngoan ngoãn trốn ở chỗ này, nhưng cô lại sợ bên trong Vương gia đột nhiên đi ra thì phải làm sao bây giờ?

Nghĩ nghĩ, trong lòng Mạc Vi Miên lại càng đứng ngồi không yên, hai lòng bàn tay đầy mồ hôi.

Cứ như vậy im lặng quý đi hơn nửa ngày, người ở bên trong vẫn không có nửa điểm phản ứng, Mạc Vi Miên trong lòng lại tò mò không yên mà hoạt động chân, chậm rãi đi vào bên trong.

Có mùi rượu, nồng nặc mùi vị, Mạc Vi Miên hai mi nhú chặt lại.

Cả không gian tràn ngập mùi vị còn mà cô ghét nhất, tầm mắt chậm rãi nhìn từ trái sang phải, cách không xa trên chiếc giường, một nam nhân không biết có phải uống rượu say đang ngủ hay không.

Nhìn kỹ, ánh mắt Mạc Vi Miên bỗng nhiên sáng lên, tầm mắt dừng lại trên khuôn mặt của vị nam, ngũ quan thực anh tuấn, đúng là soái ca a.

Nhưng ánh mắt của hắn lại có chút ưu thương, nhìn thấy khiến người ta thật đau lòng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Anh Chàng Say Rượu Là Cực Phẩm Soái Ca!

Ách, hần giống như... đang ngủ đi?

Mạc Vi Miên nhẹ nhàng bước lại gần chỗ anh chàng đẹp trai, thật là một sự hưởng thụ của cuộc sống.

Anh chàng đẹp trai này hình như thật sự đang ngủ?

Mạc Vi Miên tâm tư ngửa ngáy, là nữ nhân ai cũng đều thích thưởng thức trai đẹp, nói cho cùng, đâu phải lúc nào cũng có trai đẹp để mà ngắm chứ?!

Không ăn một chút đậu hủ, thì thật có lỗi với chính mình mà?

Giống như là thiên sứ cùng ác ma đang tranh đấu, trong lòng Mạc Vi Miên vẫn giằng co cả buổi, Mạc Vi Miên nuốt nuốt nước miếng, quyết định tiến gần thêm chút nữa.

Mạc Vi Miên hơi cúi xuống một chút, wow...! cực phẩm a, nhìn gần thực vô cùng đẹp trai a, hại cô tim đập dữ dội.

Chỉ là nhìn còn chưa đủ, Mạc Vi Miên liền càng nhìn không được nghĩ muốn dùng tay thực nghiệm, lại sợ làm anh chàng đẹp trai này tỉnh dậy, hai phe đối lập trong cùng một con người cô đang giao chiến thì đột nhiên anh đẹp trai bỗng mở mắt, cô sợ tới mức bật thảng người lên rồi bước lùi về sau.

Khoan đã, màu lam sao? mắt của anh chàng đẹp trai này cư nhiên là màu lam? Cô lại nhìn ánh mắt người ta mà ngẩn ngơ, cổ đại cũng có con lai sao?

“Cái này, anh... Đừng hô, tôi không phải thích khách, thật đó.” Bị hần dùng ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm, Mạc Vi Miên nhìn không được đỏ mặt, có điểm không dám nhìn thẳng vào hần.

“Tuyệt Nhi?” ngữ khí ôn nhu mang theo vài phần không xác định.

A?

Tuyệt Nhi?

À?

“Oa a! !” Mạc Vi Miên còn chưa kịp phản ứng lại, đã bị hần kéo lại, cô sợ tới mức hét lên một tiếng.

Ai ngờ chuyển cái mắt, liền thấy hần xoay người đem chính mình đặt ở dưới thân.

Mạc Vi Miên bị dọa choáng váng, cô hiển nhiên có chút lờ mờ không hiểu chuyện gì xảy, sắc mặt ngơ ngác.

“Tuyệt Nhi, thật là nàng sao? Tuyệt Nhi...” Không biết Vương gia Viêm Dạ là say thật hay say giả, hần ôn nhu sờ lên gương mặt của Mạc Vi Miên, miệng lầm bầm.

“Tôi không phải Tuyệt Nhi, anh nhận nhầm người rồi.”

Thấy hần đột nhiên kích động hôn mình, Mạc Vi Miên sợ hãi, giãy dụa, nghĩ muốn đẩy hần ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Hu Hu, Nụ Hôn Đầu Tiên Bị Cường Đoạt.

Sắc mặt đỏ bừng, mặc cho Mạc Vi Miên cố gắng thế nào cũng không thể làm hấn xê dịch chút gì, cô thật sự sợ đến độ muốn khóc.

Hu hu hu, Mạc Vi Miên cô như thế nào không phải bị quy là thích khách thì lại bị người ta coi là thế thân, còn bị cưỡng đoạt mất nụ hôn đầu nữa chứ.

“Tuyệt Nhi, Tuyệt Nhi của ta.” Viêm Dạ ý loạn tình mê gọi tên nữ nhân của hấn, giống như muốn cho người dưới thân hấn thu nhập vào cơ thể của mình.

Nếu nói Viêm Dạ hấn có cái gì không chiếm được, cũng chỉ có nữ nhân này, Lâm Sơ Tuyết.

Hấn dùng hết tâm tư nhưng vẫn không đổi được nụ cười của nàng đối chính mình, mặc kệ với bất cứ ai đều có thể hòa nhã còn đối hấn lại cố tình lãnh đạm.

“Anh. . . tôi đã nói tôi không là cái gì tuyệt. . . Ngô. . . Không. . .”

Nói đến một nửa, môi bỗng nhiên bị người hung hăng ngăn chặn, Mạc Vi Miên ánh mắt mở thật to, ngay cả hô hấp cũng quên.

Nụ hôn đầu tiên, hu hu hu, nụ hôn đầu tiên của cô, nụ hôn đầu tiên gìn giữ suốt hai mươi một năm, ngay cả một cánh tay nam nhân cũng chưa được phép chạm vào, cứ như vậy bị người cướp đi, càng tức giận chính là, nam nhân cưỡng hôn của cô còn nhận cô là một người khác.

“Không. . . Phải ngô ngô. . . Tôi. . .” Mạc Vi Miên thờ hồn hèn muốn tách rời khỏi môi hấn, cả cổ đều đỏ, vừa thẹn vừa hoảng mở miệng.

Mặc kệ cô dùng cách nào cũng không trốn thoát đôi môi của hấn, rất nhanh lại bị ngăn chặn.

Cô vốn ngây ngô lại không có kinh nghiệm trong chuyện này, bị hôn đến mức không thở nổi, nam nhân sức nặng lại đè lên người hại cô chỉ có thể nằm bất động, mùi rượu nồng nặc làm cô rất khó chịu.

“Tuyệt Nhi.” Cảm giác được người dưới thân giãy dụa, Viêm Dạ dường như trấn an, thấp giọng ôn nhu gọi tên cô.

Mạc Vi Miên chỉ ngây ngốc nhìn hấn, có chút rơi vào đôi mắt màu lam tràn đầy nhu tình của hấn, động tác phản kháng cũng bất tri bất giác ngừng lại.

Rõ ràng là một đôi mắt thật đẹp, vì cái gì lại có bộ dáng giống như rất thống khổ? Hại lòng của cô không hiểu có tia co rút đau đớn, cùng cảm giác tò mò.

“Đau. . .”

Nam nhân say rượu nhiên sờ soạng lung tung quần áo của cô, tựa hồ không biết làm sao để cởi đồng quần áo lằng nhằng này ra, có chút thô bạo khiến cô bị đau.

Mạc Vi Miên thần kinh nháy mắt thanh tỉnh, hung hăng khinh bỉ chính mình, tình huống nguy hiểm như vậy đầu óc để đâu không biết, cư nhiên lại có cảm giác đồng tính với hấn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đưa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Bắt Buộc Oox (1)

“Tuyệt Nhi, vì cái gì muốn cự tuyệt ta, trong lòng nàng trừ bỏ họ Mộ Dung Sở, thì không thêm nhĩ đến ta sao?” Viêm Dạ nắm hai tay Mạc Vi Miên ấn lên trên đầu, đôi mắt lam sâu thăm lộ ra đau đớn, bên môi thoáng hiện nụ cười khổ.

“Anh hãy nhìn cho rõ đã, tôi thực không phải Tuyệt Nhi, tôi tên là Mạc Vi Miên.”

Cảm giác được gương mặt hấn kia nổi lên biến hóa, Mạc Vi Miên sợ hãi tóc gáy dựng đứng, không dám lại lộn xộn, sợ kích động đến đến hấn.

Viêm Dạ lẳng lẳng nhìn chằm chằm Mạc Vi Miên, mang theo vài phần men say chậm rãi mở miệng: “Không phải Tuyệt Nhi?”

Người uống say rất khó nhận biết rõ sự tình, thấy hấn dao động, Mạc Vi Miên cao hứng “Phải” một tiếng, liều mạng thẳng gật đầu.

“Tôi tên là Mạc Vi Miên, bởi vì không cần thận roi nhảm xuống đây, thị vệ lại nói tôi là thích khách, tôi đã giải thích rằng chỉ là hiểu nhầm, bọn họ cứ nhiên vẫn cứ đuổi theo. . . Ngô. . .”

Nói còn chưa nói hết, môi lại bị hung hăng ngăn lại, Mạc Vi Miên không biết lại là vấn đề gì đây, choáng váng vài giây, ánh mắt vẫn mờ trũng như cũ, trong lúc nhất thời bị đã kích, cô quên phải giẫy dụa.

Viêm Dạ cắn bản không chú ý cô đang nói cái gì, trực giác của hần chỉ nghĩ đến cô vì nam nhân khác mà cự tuyệt mình, lại thấy đôi môi đỏ mọng của cô cứ hé ra hợp lại, giống như đang câu dẫn hần, tình dục trong mắt càng phát ra nóng rực, hết hôn rồi lại bắt đầu cời quần áo của cô.

“Nàng cần ta!” Môi bỗng nhiên truyền đến một trận đau, Viêm Dạ không thể không buông Mạc Vi Miên ra, sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm cô.

“Cần người thì thế nào! Người, tên hỗn đản này, đại sắc lang, mau cút ngay cho ta.”

“Chưa từng có người có thể làm bị thương ta, nàng là người đầu tiên, cũng là cuối cùng.” Viêm Dạ hơi hơi nheo lại hai tròng mắt, thanh âm cũng càng ngày càng lạnh.

Hần không tin, Viêm Dạ hần lại không thể chiếm được nữ nhân này.

“Hừ, người nếu dám tùy tiện chạm vào ta, ta liền cắn chết người!”

Ngoài miệng tuy rằng là hung ba ba chửi bậy, nhưng thực tế là cô đang bị người ta đè lên lại còn lạnh lùng nhìn chằm chằm nữa, Mạc Vi Miên trong lòng vẫn là nhẹn không được sợ hãi mà phát run.

Hu, cô thế, về sau sinh nhật không bao giờ ... tùy tiện hứa nguyện nữa, thật đáng sợ.

Thần tiên thần tiên, người ở đâu, mau ra đây đem ta đưa trở về, ta không xuyên không nữa, đánh chết cũng không xuyên không nữa.

Hu hu hu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Bắt Buộc Ooxx (2)

Viêm Dạ nhẹ cười giễu một tiếng, nhìn Mạc Vi Miên tức giận mặt đỏ bừng bừng, đôi mắt màu lam nhiễm đầy dục vọng dần chuyển sang tối tăm như trời đêm, sự bình tĩnh trên khuôn mặt tuấn mỹ trên mặt càng trở nên thâm trầm.

Càng không chiếm được, càng điên cuồng cố chấp.

“Tuyệt Nhi, nàng là của ta, chỉ có thể là của ta.” Viêm Dạ kích động hôn Mạc Vi Miên, trên tay động tác càng ngày càng thô bạo.

“Tránh ra tránh ra, ta không phải Tuyệt Nhi, ta không phải. . .” Phản kháng vô dụng, Mạc Vi Miên gấp đến độ khóc, từng giọt nước mắt như những hạt trân châu rơi chảy ra.

Hu hu hu, chuyển xuyên không của cô thật không hay chút nào, là ăn đủ mới đúng, nụ hôn đầu tiên không có cũng không sao, không nghĩ đến cuối cùng ngay cả trong sạch đều mất danh kỳ diệu mà mất.

Sức nặng thân thể ép tới Mạc Vi Miên thở không nổi, dù có giẫy dụa như thế nào cũng không trốn khỏi tên nam nhân đó, cô tức giận đến hai mắt đỏ bừng, đại não trống rỗng, há mồm liên hung hăng cắn vào bờ vai của hần.

“Nhả ra.”

Viêm Dạ không kêu nửa tiếng, cau mày nâng lên mắt, thực mắt hướng nhìn chằm chằm cô, trong lòng có chút kinh ngạc, Tuyệt Nhi ôn nhu như vậy từ khi nào thì trở nên giống một con mèo hoang giương nanh múa vuốt ?

“Hỗn đản! Sắc lang! Bộ dạng đẹp trai liền gọi là sao, nhận sai người cũng được sao, đừng tưởng rằng uống rượu là có thể tùy tiện khi dễ người ta, ta mới không thêm làm thế thân của người khác, mở to hai mắt cá chết của người ra mà nhìn cho rõ đây, ta có điểm nào lớn lên giống Tuyệt Nhi!”

Mạc Vi Miên giận không thể hét thật to vào mặt của hần, hai tay hai chân không thể mặc sức đánh, đá hần cho hả giận. Viêm Dạ lại dễ dàng chế trụ động tác của cô, từ trên cao nhìn xuống chợt có chút trầm tư, men say tựa hồ đã giảm, đầu óc có vài phần thanh tỉnh.

“Người là ai?” Nhìn chằm chằm nữ nhân quần manh áo rách xa lạ dưới thân, Viêm Dạ khuôn mặt lạnh lùng hiện lên tia sát ý.

“Cái gì?” Đối với sắc mặt bỗng nhiên thay đổi 180 độ của Viêm Dạ, Mạc Vi Miên hiển nhiên chưa thể phản ứng kịp.

“Nói!” Viêm Dạ mầu quang lạnh lùng, không chút nào lưu tình hung hăng nắm lấy chiếc cổ mảnh khảnh của cô.

Mạc Vi Miên hung hăng trừng mắt nhìn hắn, hai tay liều mạng đánh vào người hắn, đến mức huyết khí bốc thẳng lên đỉnh đầu, vừa sợ hãi run rẩy, trong bộ não trống rỗng của cô bỗng hiện lên một suy nghĩ rằng mình sẽ bị giết chết, sẽ bị giết chết.

Hu hu, sao mọi chuyện lại chuyển thành như vậy?

Viêm Dạ lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vi Miên, thấy cô sợ hãi đến mức đỏ bừng mặt, hai tròng mắt hoảng sợ trừng mắt nhìn mình, trong lòng hắn hiện lên tia kỳ dị không đành lòng cùng thương tiếc, động tác trên tay bất giác giảm bớt lực đạo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Đánh Vương Gia Hôn Mê

Thấy Viêm Dạ có tia lo lắng, tận dụng thời cơ Mạc Vi Miên lập tức trừng mắt với hắn, dùng đầu gối hung hăng đánh vào cẳng chân của hắn, Viêm Dạ quả nhiên ăn đau, lập tức rời khỏi người cô.

Mạc Vi Miên sợ tới mức chạy nhanh bỏ chạy, hai tay bối rối, không để ý trên tay mình cảm thấy gì cứ thế nhắm vào sau ót của hắn đánh tới, Viêm Dạ không thể tin được trừng mắt nhìn cô một cái, sau đó nhắm mắt lại hôn mê bất tỉnh.

Nữ nhân chết tiệt!

Kinh hô một tiếng, Mạc Vi Miên vội ném hung khí trên tay xuống, nhìn trần trời vào thân thể trước mặt, trong lòng khẩn trương nuốt nuốt nước miếng, chậm rãi tiến lại gần hắn, ngón tay cô nhẹ nhàng lên trước mũi của Viêm Dạ, cảm giác được hắn còn có hơi thở, trên mặt nhất thời nhẹ nhõm thở ra một hơi.

Tựa như mọi khí lực trên người đều bị rút cạn, Mạc Vi Miên vô lực ngồi phịch xuống đất, hu hu, không sao rồi, thật là tốt.

Ngây đại một hồi, phút chốc nghĩ tới cái gì, Mạc Vi Miên nhảy dựng lên.

“Thần tiên, người ở đâu, mau ra đây, ta không xuyên không nữa, ta muốn đi về, người mau đưa ta trở về!” Mạc Vi Miên nhìn quanh không gian trong phòng kêu lên.

“Kỳ hạn chưa tới, ta không có khả năng đưa cô trở về.” Thần tiên không xuất hiện, nhưng lại truyền ra thanh âm của hắn.

Cái gì?

“Ta mặc kệ, dù sao ta không muốn xuyên nữa, ta phải đi về! Ta phải đi về!” Mạc Vi Miên hoảng loạn rống.

“Đây là quy định, ta cũng bất lực, cô cứ an tâm ở nơi này một năm đi.”

“An tâm cái quỷ, người không phát hiện ta thiếu chút nữa đã bị sắc lang làm trò xằng bậy sao, còn tiếp tục ở lại đây cái mạng nhỏ của ta sẽ không bảo toàn được mất!”

Nghĩ đến tình huống nguy hiểm vừa rồi, Mạc Vi Miên liền tức giận đến phát run, có điểm hối hận sao vừa rồi không đập cho tên sắc lang kia thêm phát nữa, cô quay đầu lại hung hăng trừng mắt liếc nhìn tên sắc lang đang bất tỉnh nhân sự kia.

“Không phải bây giờ cô vẫn rất tốt đó sao. Yên tâm, cô ở đây một năm, nhất định bình an vô sự.”

“Yên tâm sao, ta mới không cần, người mau đưa ta trở về. . . Không đúng, người rõ ràng trừng kiến hết mọi chuyện vừa rồi có phải không, người cứ nhiên tránh ở một bên xem, cũng không đến cứu ta, người, tên thần tiên hỗn đản này làm ăn cái kiểu gì không biết!”

hu hu, cô thiếu chút nữa bị người ta cường bạo mà tên thần tiên xấu xa kia lại có thể yên tâm thoải mái đứng nhìn!

Tên thần tiên thói tha, đáng chết, huhu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Hức, Cô Thật Sự Hối Hận A!

“Cấp trên có quy định, trừ phi là có nhiệm vụ, bằng không, không thể tùy tiện hiện thân.”

Câu này mà hắn cũng dám nói ra được sao, nghe chẳng có chút trách nhiệm gì cả.

“Ngươi mau ra đây, ngươi tin hay không ta sẽ tố cáo ngươi với cấp trên của ngươi.” Mạc Vi Miên cô thực sự thực sự tức giận rồi, trừng mắt nhìn không khí.

“Được rồi, cứ như vậy đi, nếu để cấp trên biết kỳ hạn chưa tới mà ta lại một mình chuyện với cô thì ta sẽ bị trừ lương.”

“Gi? Ờ, ngươi đừng đi, mau trở lại cho ta! thần tiên thôi! thần tiên xấu xa!”

Kêu nửa ngày, một chút phản ứng cũng không có, Mạc Vi Miên một bụng hỏa ngồi vào ghế, hai mắt đảo qua đảo lại, trên mặt thoáng nét trầm lặng, không nửa điểm tinh thần.

Hức, hối hận quá đi mất!

Bây giờ phải làm sao đây? Ở nơi xa lạ này, bảo cô phải sống thế nào đây!

Nghĩ đến sắc lang bị cô đánh ngất xỉu kia, Mạc Vi Miên theo bản năng rung mình một cái, nếu bị hắn bắt được, đến lúc đó cô khẳng định sẽ rất thê thảm?

Ách, trong các tiểu thuyết xuyên không đều là người ta xuyên qua cũng không phải lo ăn lo mặc, còn có một đồng đại suất ca làm hộ hoa sứ giả (thần hộ mệnh), tại sao cô lại đáng thương hươu teo này chứ?

Ngay tại lúc Mạc Vi Miên ủ rũ không biết thế nào cho phải, đột nhiên nghe được bên ngoài truyền đến thanh âm, cô cả kinh, hồn phách lập tức trở lại, kích động nhìn đông nhìn tây, tìm xem có cái gì có thể ẩn nấp.

“Viêm Dạ, nghe nói trong phủ của huynh xuất hiện thích khách.”

Ngữ khí nghe không giống như là đang quan tâm, ngược lại là mang theo vài phần vui sướng khi người gặp họa, tâm tình rất tốt thì phải.

Nam Cung Ngọc cặp mắt anh đào xinh đẹp mỉm cười liếc nhìn thấy Viêm Dạ vẫn không nhúc nhích nằm ở trên giường, đôi môi đẹp để ngả ngón hơi hơi giương lên, cất bước đi vào.

Thân là bạn tốt của Viêm Dạ, Nam Cung Ngọc tự nhiên biết được tửu lượng của hắn như thế nào, Viêm Dạ loại người cho dù uống rượu, cũng không có khả năng không nửa điểm cảnh giác đối với người ngoài, cho nên Nam Cung Ngọc thấy hắn không phản ứng, liền thầm cảm thấy sự tình không thích hợp.

Mạc Vi Miên trốn ở một nơi bí mật gần đó, không cần nhìn cũng có thể cảm giác được ánh mắt sắc bén của hắn đang nhìn quanh phòng, cô nín thở, một chút cũng không dám thở mạnh, chỉ sợ hắn phát hiện ra cô.

Đến khi Nam Cung Ngọc gọi người tới mang Viêm Dạ đi, trong phòng im ắng, xác định không ai, cô mới dám đi ra, nguy hiểm thật.

Ách, điều quan trọng bây giờ là cô sẽ ở đâu đây?

Mạc Vi Miên cũng không quên ánh mắt hắn đã nhìn cô, nếu hắn tỉnh lại, có thể hay không tìm cô tính sổ? Hắn uống say như vậy, hẳn là có thể sẽ không nhớ rõ chính mình đi. . .

huhu, cô đâu có trêu chọc ai mà lại ước lấy tai họa như vậy chứ?

Ngẫm lại, không phải người ta thường nói nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất hay sao, sắc lang Vương gia sẽ nhớ cô, lại muốn tìm cô tính sổ, khẳng định sẽ nghĩ cô đã chạy thoát thân, nhưng đâu ngờ cô lại lớn mật ở lại trong vương phủ của hắn?

Được rồi, cứ như vậy đi, dù sao cô cũng không có nơi nào để đi, tạm thời tránh ở trong vương phủ vậy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đưa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Trốn Vào Vương Phủ Làm Nha Hoàn 1

“Nam Cung Ngọc, ngươi còn tiếp tục cười thì hãy biến khỏi tầm mắt của bản vương ngay lập tức!” Viêm Dạ sắc mặt đen lại, trừng mắt nhìn người đang cười khoái chí, lạnh lùng mở miệng.

Viêm Dạ ánh mắt băng lãnh tựa như muốn giết người giải hận, hần nhất định phải bắt cho được nữ nhân đáng chết dám đánh hần hôn mê kia!

“Ai nha nha, cười một cũng đâu có sao chứ.” Nam Cung Ngọc ý cười trên mặt vẫn không ngớt, tuyệt không sợ Viêm Dạ sẽ trở mặt.

Ngày đó sau khi Viêm Dạ tỉnh lại biết được mình bị nữ nhân đánh hôn mê, hần cho tới bây giờ chưa từng bị mất mặt như vậy, Nam Cung Ngọc lúc đó còn không thèm nề tình mà cười thật khoái chí.

Chuyện này không thể trách Nam Cung Ngọc hần, từ nhỏ đến lớn hần luôn cảm thấy người bằng hữu này của mình không phải là người bình thường, chẳng lẽ thấy bạn mình cũng có ngày bị một nữ nhân đánh cho bất tỉnh nhân sự, người bằng hữu như hần đây lại không thể cao hứng sao, phải nói là vô cùng cao hứng mới đúng.

Ha ha ha ha, nghen không đến nửa giây, Nam Cung Ngọc lại nhin không được cười lớn, đừng nói cười hai ngày, cho dù cười cả năm hần cũng có thể cười được ý chứ, hần rất tò mò muốn nhìn thấy nữ nhân đã đánh hôn mê Viêm Dạ trông ra sao.

“hất xì! hất xiii!” mũi bỗng nhiên bị ngứa, sau khi Mạc Vi Miên liên tục hất xì vài cái cô nhu nhu mũi.

Ai đang ở sau lưng mắng cô vậy?

lẽ nào là tên sắc lang Vương gia?

Không đúng, không đúng, hần đâu biết tên của mình, ách, hình như mình đã từng nói cho hần biết tên, uống rượu say còn có thể nhớ rõ như vậy, hần khẳng định sẽ ghi thù với mình cho coi.

“ta đang hỏi ngươi tại sao không trả lời, thật là không hiểu quy củ.” Tổng quản rất không vui nhịu mày.

Mạc Vi Miên bỗng giật mình, chút nữa quên là mình đang giả làm nha hoàn trong vương phủ, trước vẫn là ứng phó với lòng nghi ngờ của tên tổng quản trước mặt đã, cô cúi đầu thùy đầu, âm thầm hít một hơi thật sâu, nâng lên khuôn mặt có vẻ sợ hãi.

“Nô tỳ tên là Xuân Hoa ạ.” Mạc Vi Miên cố gắng để lộ ra bộ mặt bất an, đầu không dám ngẩng lên nhìn tổng quản đại nhân, hai tay nắm chặt.

Việc của cô vẫn còn gây xôn xao trong phủ đến tận bây giờ, vì lo mình sẽ bị phát hiện nên cô đã dùng bụi than quét lên mặt làm cho gương mặt của mình đen sì không ai có thể nhận ra nữa, có chăng là hỏa nhân kim tinh mới có thể nhận ra.

còn cái tên Xuân Hoa tên này hoàn toàn là do cô bịa ra mà thôi, ai bảo tên này rất phổ biến và cũng rất rất bình thường trong các cuốn tiểu thuyết và trên phim ảnh, như vậy sẽ không bị người khó dễ a, may là người đứng bên cạnh cô cũng tên là Thúy Hoa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Trốn Tong Vương Phủ Làm Nha Hoàn 2

“Xuân Hoa?” Tổng quản vẻ mặt nghi ngờ, tựa hồ suy nghĩ xem trong phủ có nha hoàn tên như vậy hay không.

“ngày đầu tiên nô tỳ vào phủ, tổng quản đã nói cho nô tỳ biết ở trong phủ phải nói ít hiểu nhiều, chăm chỉ làm việc, tổng quản ngài mỗi ngày bận rộn việc lớn việc nhỏ, chắc là không nhớ rõ nô tỳ, nhưng nô tỳ vẫn nhớ kỹ lời chỉ bảo của ngài ạ.”

Mạc Vi Miên nói mấy lời nịnh bợ vuốt mông ngựa, dù là ai cũng đều thích nghe, tổng quản sắc mặt có tia phóng hoãn, trên mặt có chút ý cười.

“Tổng quản, Xuân Hoa vẫn đều làm việc ở phòng bếp ạ.” Bên người Thúy Hoa nhỏ giọng nói đỡ, ai kêu Xuân Hoa ở phòng bếp làm việc thường hay lấy đồ ăn ngon đến mời nài, nói giúp một chút cũng không phải chuyện lớn lao gì.

Tổng quản nhìn mắt Thúy Hoa, trong lòng vốn đang có vài điểm nghi vấn, nghe nàng ta nói như vậy, cũng là yên tâm hơn. Thúy Hoa ở trong phủ ít nhất cũng năm năm, nếu nàng nói như vậy, người này có thể đứng là nha hoàn mới vào.

thấy tổng quản không còn hoài nghi, Mạc Vi Miên nhếch môi âm thầm cười cười, hô, qua cửa an toàn.

“Thúy Hoa tỷ, lần này may có tỷ giúp, bằng không tổng quản nói không chừng sẽ nghĩ ta là thích khách mất.” Mạc Vi Miên cười nói

Bởi vì sự xuất hiện đột nhiên của cô khiến cho người trong phủ nhầm lẫn thích khách, cho nên hai ngày nay ở trong phủ không khí đều là một mảnh canh phòng nghiêm ngặt, không muốn cứ phải thấp thòm ân trốn, cô thông minh liền trốn vào phòng bếp làm việc.

người ở trù phòng tám phần đều nghĩ cô là nha hoàn mới, nên trừ bỏ phân phó cô làm một số việc vặt thì cũng không ai để ý tới sự tồn tại của cô.

“Việc nhỏ thôi mà, nhưng thật ra người không có việc gì cũng đừng có làm loạn, hai hôm trước xuất hiện thích khách, trong phủ tạm thời không yên ổn, nên ở địa phương nào làm việc thì an phận ở đó mà làm” Thúy Hoa hảo tâm nhắc nhở.

“Thúy Hoa tỷ nói rất đúng, ta sẽ ghi nhớ trong lòng.” Mạc Vi Miên tươi cười liên tục nói.

Hu hu, thật sự là ra cửa gặp xui, cô mượn cơ hội từ phòng bếp chuồn ra ngoài, là vì muốn xem ngoài cửa lớn ra trong phủ còn có chỗ nào là có thể vụng trộm thoát ra.

tránh ở đây hai ngày, cô cũng mò được không ít đồ đáng giá, có tiền, đương nhiên là muốn nghĩ cách chạy lấy người, ai ngờ mà tiếp tục ở tại chỗ này để bị bắt chứ.

Trong phủ hóa ra còn có một cửa phụ nhỏ, ai biết đi được nửa đường lại đụng phải tên tổng quản gì gì đó, lại còn nổi lên lòng nghi ngờ, đúng là xui tận mạng!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nha Hoàn Cũng Không Phải Dễ Làm

Không còn cách nào khác, Mạc Vi Miên đành lòng bếp làm việc. Vừa bước vào cửa đã nghe thấy giọng opera của Lâm đại nương.

“Xuân Hoa, người chết đi đâu vậy, phòng bếp việc nhiều như vậy, người còn dám nhàn hạ!”

Lâm đại nương ở vương phủ làm việc cũng có hơn – ba mươi năm, cũng xem như nguyên lão trong phòng bếp.

Bà ta hai tay chống hông, một bộ hung hãn mắng chửi người, phía sau mọi người vui đầu làm việc, không ai dám lên tiếng nói giúp cô nửa câu.

Nếu là trước đây thì cô đã lập tức phản kích lại bà ta rồi.

đáng tiếc, người đang cùng dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, cô nhẫn.

Mạc Vi Miên cúi gằm mặt xuống, một bộ đứng im nghe chửi, cô tự nói với mình, mỉm cười mỉm cười, nhẫn nhẫn nhẫn, sau khi kìm nén được cảm xúc mới chậm rãi mở miệng.

“Nô. . . Tỷ. . .” Mạc Vi Miên để lộ vẻ mặt ủy khuất lại không dám nói

“những công việc này người làm không xong, đêm nay đừng có đòi ăn cơm.”

Mạc Vi Miên trừng mắt nhìn, khua tay múa chân sau lưng Lâm đại nương, thấy bà ta đột nhiên quay lại, cô lập tức thu hồi tất cả động tác, cúi đầu ngoan ngoãn đi làm việc.

Ban đêm, toàn bộ vương phủ có vẻ im ắng.

“Haizz, mệt mỏi quá.”

tất bật cả một ngày, Mạc Vi Miên mệt đến mức toàn thân không còn chút khí lực nào, cô nằm trên mặt cỏ than thở, mắt nhìn lên bầu trời đêm ngây ngốc.

Bụng bỗng nhiên đói cồn cào, Mạc Vi Miên ngượng ngùng cười cười, xoay người đứng lên.

Nhìn đồng điểm tâm bên cạnh, Mạc Vi Miên hắc hắc mị mị nở nụ cười, cũng may cô thông minh, nên đã giấu trộm một ít đồ ăn nếu không chắc cô phải nhịn đói mà ngủ mất.

Mạc Vi Miên ăn như hổ đói toàn bộ điểm tâm được cô đưa hết vào dạ dày sau mới thỏa mãn đi ngủ.

Hấp hấp cái mũi, giống như người thấy mùi gì, cúi đầu ngửi thử người mình, Mạc Vi Miên nhăn lại mi, trời ạ, là cô đang bốc mùi.

Thấy trước mặt có cái hồ nhỏ, cô lập tức động não, dù sao hiện tại cũng là mùa xuân, thời tiết ôn hoà, lúc còn ở trường, cô cũng thường tắm bằng nước lạnh.

Tâm động không bằng hành động, hơn nữa trên người dính dính, vẫn là tắm rửa một cái cho thoải mái chút.

Mạc Vi Miên nhìn sang xung quanh, xác định giờ là nửa đêm, hẳn là không có người ở trong này đâu, cô yên tâm cởi quần áo bước vào trong hồ tắm rửa.

lúc mới chạm vào trong nước thì có chút lạnh nhưng để lâu cũng không còn lạnh như vậy nữa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Thảm, Lại Gặp Phải Sắc Lang Vương Gia 1

Đêm tối yên tĩnh, chỉ cần có một chút tiếng động đều dễ dàng nghe thấy, huống chi Viêm Dạ lại là cao thủ luyện võ, hẳn thoáng nghe thấy tiếng gì đó.

Viêm Dạ không cho người hầu đi theo, sợ bọn họ làm vướng bận, một mình đi về hướng thanh âm phát ra.

dưới ánh trăng dịu dịu, Viêm Dạ nhìn vào giữa hồ liền thấy một mỹ nhân lơ đãng đang nghịch nước.

hắn ánh mắt sắc bén nhìn chăm chú vào thân ảnh mảnh mai, mềm mại, lúc sau thấy rõ dung mạo của Mạc Vi Miên, đôi mâu lam thâm thúy bất giác hiện lên ý cười.

Là nàng!

Nữ nhân dám đánh hắn bất tỉnh !

Nguyên lai nàng còn ẩn thân ở trong phủ, cuối cùng cũng để hắn tóm được.

không chút tiếng động Viêm Dạ bước xuống hồ nước, ánh mắt vẫn không rời khỏi người Mạc Vi Miên, từng bước một tiến lại gần cô.

Mạc Vi Miên vừa tắm vừa nhỏ giọng hát hoàn toàn không để ý đến xung quanh, càng không cảm nhận được nguy hiểm đang đến gần mình.

Cánh tay bỗng nhiên bị người hung hăng nắm lấy, Mạc Vi Miên sợ tới mức 3 hồn lạc mất 6 phách hét lên một tiếng.

“A! Sắc lang!”

“Sắc lang?”

Bên tai truyền đến âm thanh băng lãnh có phần quen thuộc, Mạc Vi Miên trong lòng đột nhiên có loại dự cảm không tốt, cô ngừng thờ chậm rãi quay sang.

Hu hu, quả nhiên, thảm!

người vẽ mặt giận dữ, hung tợn trừng mắt nhìn mình này không phải là tên sắc lang Vương gia kia sao!

lúc tắm cô ngàn không nên vịn không nên, rửa mặt a.

“Hắc hắc, thực trùng hợp nha.” Mạc Vi Miên một bên giả ngu cười, một bên thì nghĩ cách làm sao để thoát khỏi tay sắc lang này.

một tay cô bị hắn cầm mất nên phải dùng tay kia che ngực a, nghĩ đến việc mình gặp lại hắn trong tình trạng hiện tại, Mạc Vi Miên xấu hổ đến đỏ mặt tái tái.

“Bôn vương nếu không đoán sai, người hầu trong phủ nói xuất hiện thích khách hẳn là chính là chỉ ngươi.” Viêm Dạ không để ý đến biểu hiện của Mạc Vi Miên mà hí hóp mắt lạnh lùng mở miệng.

Viêm Dạ nhìn chăm chăm khuôn mặt khôn ngoan của cô, có phần dấu điểm thanh sắc cẩn thận đánh giá, lúc trước hắn uống rượu sao có thể nhìn khuôn mặt này nói là Tuyết Nhi được chứ?

“Ta không phải thích khách, rốt cuộc muốn ta lặp lại bao nhiêu lần nữa đây?! ta đã nói chỉ là không cẩn thận rơi nhầm xuống đây, các ngươi không phải không hiểu tiếng người đấy chứ! năng lực nhận thức của mấy người thật đáng xấu hổ mà.”

Mạc Vi Miên khổ sở bật người hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn, phản xạ muốn kêu oan.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Thăm, Lại Gặp Được Sắc Lang Vương Gia 2

“Người cho là bốn vương sẽ tin tưởng những lời của người sao?” Viêm Dạ nhếch môi lạnh lùng cười.

“cái này, hiện tại có vẻ như không phải lúc để thảo luận vấn đề này, người có buông tay ra để ta mặc đồ vào được chứ?” Mạc Vi Miên đỏ mặt nói, hơi chút cam chịu, dù sao đang trong tình trạng thế này không thể không buông tay chịu trời a.

Ê ê, người nhìn kiểu gì đó?

Tuy nói thân thể của Mạc Vi Miên cô không phải là hoàn hảo nhưng cũng không đến nỗi xấu, cô cũng là nữ nhân nha! Bị người khinh bỉ như vậy, cô lập tức quên tình cảnh của mình, nâng mặt hung hăng trừng mắt nhìn lại Viêm Dạ.

Viêm Dạ ánh mắt lóe sáng, nữ nhân này, còn có lá gan trừng hấn?

khi hấn nghe người hầu nói thích khách là từ không trung rơi xuống, thì hấn đã thấy thật hoang đường rồi, căn bản đó là thứ vô căn cứ, thử hỏi sao có thể có người rơi xuống từ bầu trời được chứ?

“Ai phái người tới?”

“Ê, người là Vương gia, không phải tai điếc chứ?!”

Nghe như hấn thấy lời của cô thú lắm không bằng, Mạc Vi Miên lập tức sôi huyết.

“Không ai dám ở trước mặt bốn vương mà hô to gọi nhỏ.” Viêm Dạ lạnh như băng quét mắt nhìn Mạc Vi Miên, ngữ khí lạnh lạnh nói, nữ nhân này lá gan không nhỏ.

Mạc Vi Miên không cần nhìn cũng có thể cảm giác được sắc lang này đang nổi giận, bởi vì lực đạo hấn túm tay cô mạnh hơn a, hu hu, đau chết mất.

Thấy Mạc Vi Miên hai mắt hồng hồng trừng nhìn mình, trong mắt mang theo hơi nước, Viêm Dạ như bị ma xui quỷ khiến thế nào, trong lòng lại có loại cảm giác khác thường hiện lên, không khỏi loi loáng tay.

Mạc Vi Miên dùng sức giãy dụa, nghĩ muốn thoát khỏi tay hấn, nhớ tới chiều thức mình đã từng dung với hấn cô không chút suy nghĩ liền nâng chân lên, nhắm vào cửa quý của hấn mà đá.

Viêm Dạ cho dù sắc mặt vẫn lạnh lùng như cũ, không có kinh hô ra tiếng, nhưng trên mặt vẫn là bởi vì đau mà trở nên có chút vặn vẹo, hấn nghiêng răng nghiêng lợi, nữ nhân chết tiệt!

Thoát khỏi tay của Viêm Dạ, Mạc Vi Miên lập tức xoay người bỏ chạy, bối rối cầm lấy quần áo trên mặt đất, vội vội vàng vàng mặc vào, cũng không mặc cho cẩn thận trong đầu cô giờ chỉ nghĩ được duy nhất một chuyện là chạy khỏi đây là quan trọng nhất.

Viêm Dạ nửa ngày mới từ cơn đau ý thức lại đến khi lên bờ đã không còn thấy bóng dáng của Mạc Vi Miên đâu nữa.

Tô Yên Vận chuẩn bị thị tẩm vừa vặn đi đến phòng của Vương gia, vừa lúc đi ngang qua, xa xa nhìn thấy Viêm Dạ một thân chật vật, mặt nàng liền cả kinh.

“A, Vương gia, quần áo của ngài sao lại ướt như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đưa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Ném Đủ Vị Xuyên Không.

Viêm Dạ không thèm liếc nhìn tới Tô Yên Vận, hấn nhìn người hầu phía sau lạnh nhạt nói.

“các người có nhìn thấy người nào khả nghi vừa chạy qua không?”

“Khỏi bẩm Vương gia, không có.”

“Vương gia, ngài làm sao vậy? Có phải lại có thích khách?” Tô Yên Vận nhìn sắc mặt của Viêm Dạ, cẩn thận mở miệng.

Viêm Dạ lãnh nghiêm mặt nhìn ra xa, đôi mắt màu lam thâm thúy ngày càng u ám nguy hiểm nheo lại. Nữ nhân chết tiệt, bản vương không tin không tìm ra người!

Không biết chạy bao lâu, xác định tên sắc lang Vương gia không đuổi theo phía sau, Mạc Vi Miên mới thở hổn hển dừng lại, vừa rồi thật là nguy hiểm.

Không thể tiếp tục ở đây nữa, nơi này đã không còn là nơi an toàn, nếu bị tên sắc lang Vương gia kia bắt được cô không thể tượng tượng được mình sẽ ra sao.

Phải biết rằng, ở thời đại này người ta là Vương gia có quyền có thế a. Mặc kệ là lý do gì thì cô vẫn là người đã đánh hấn hôn mê, chỉ như vậy thôi cô cũng đủ tội để bị chém đầu rồi, đã thế cô còn thêm tội chạy trốn nữa.

Một năm sẽ trôi qua rất nhanh thôi, Mạc Vi Miên may đừng lo, không phải sợ. Cô sợ hãi tự an ủi mình, hy vọng về sau thật sự không cần gặp lại tên sắc lang Vương gia đó.

Ách, tuy rằng bộ dạng hấn rất tuần tú, lại là mẫu người mình thích, nhưng lại trở mặt nhanh hơn cả mình, hấn hoàn toàn không hiểu thương hương tiếc ngọc là gì.

“Xuân Hoa, tối không ngủ được mà chạy đi đâu vậy?” Thấy Mạc Vi Miên trở về, Thúy Hoa cau mày hỏi.

Mạc Vi Miên hoàn hồn, giương mắt nhìn Thúy Hoa, nha hoàn ở vương phủ đãi ngộ cũng không tồi, mỗi phòng đều chỉ có hai người ở chung mà thôi.

“Thúy Hoa tỷ, người còn chưa ngủ à, ha ha, ta vừa mệt đi tiểu nên đã chạy đi WC” Mạc Vi Miên ngại ngùng cười cười.

WC? Thúy Hoa mở to mắt hồ nghi nhìn chằm chằm vào Mạc Vi Miên.

“Ngủ đi.” Thúy Hoa lãnh đạm nói.

“vâng” Mạc Vi Miên âm thầm thề lời, nghĩ thầm: Cô ta sẽ không hoài nghi mình đấy chứ? Không được, không được, ngày mai cho dù phải nghĩ nát óc cũng phải tìm ra biện pháp trốn khỏi đây, chỉ riêng mấy thứ đồ lặt vặt trong phủ tiện tay nhặt thôi cũng đã đủ cho cô sống một cuộc đời tiêu dao rồi. Nơi này không thể cho cô ở lại lâu được.

Hu hu, Mạc Vi Miên cô thực là xui xẻo, ném đủ mùi vị xuyên không a. Cô hận, hận chết cái tên thần tiên kia!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đua Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Có Bản Lĩnh Người Cứ Từ Từ Mà Tìm

Ngày hôm sau, Viêm Dạ liền ra lệnh không có sự cho phép của hấn bất luận kẻ nào cũng không được tùy tiện rời khỏi vương phủ nửa bước, khiến cho bọn hạ nhân long đầy hoang mang, không biết có đại sự gì xảy ra.

Mạc Vi Miên ở trong góc bếp nghiêng răng nghiêng lợi hận tên sắc lang Vương gia kia hành động quá nhanh, huhu, cứ thế này thì cô làm sao mà thoát được đây!

Cô còn thoáng nghe lỏm được rằng tên sắc lang Vương gia kia ra lệnh cho tổng quản tập trung hết các nha hoàn mới vào đến đại sảnh, không ai hiểu được mục đích của hấn là gì ngoại trừ cô.

Mạc Vi Miên khẽ lăm bẩm, có bản lĩnh người cứ từ từ mà tìm, bản cô nương sẽ trốn trong trù phòng, xem người có thể làm gì, haha.

Đại sảnh trong Vương phủ, từng nha hoàn mới vào đứng nối nhau thành hàng, mỗi người đều một bộ cúi gằm mặt trong lòng không khỏi cảm thấy lo sợ.

“toàn bộ nha hoàn mới vào đều ở đây sao?”

Viêm Dạ mặt không chút thay đổi ngồi trên cao, hai mắt lộ ra chút giận dữ, hơi hơi nhíu lại mi, tầm mắt lạnh như băng nhìn về phía tổng quản.

“Đúng vậy, thưa Vương gia.” Tổng quản khom người thật cẩn thận trả lời, trên trán không khỏi bốc lên tầng mồ hôi lạnh.

Thân là tổng quản vương phủ, khi sáng chột nghẹn hạ nhân nói tối hôm qua Vương gia bỗng nhiên cả người một thân ướt sũng chặt vật về phòng, không biết có phải do thích khách làm hay không?

Hiện tại lại bỗng nhiên lệnh cho hần tập trung toàn bộ nha hoàn mới tới, tổng quản lo lắng, đề phòng, chờ Vương gia lên tiếng, chỉ sợ xảy ra chuyện gì, Vương gia sẽ giáng tội hần quân sự bất lực.

“Xác định không thiếu ai chứ?” Viêm Dạ tuần dung bình tĩnh mở miệng.

Đáng chết, không có nữ nhân kia, lẽ nào đã để cho nàng ta chạy thoát?

Không, nàng ta hẳn là vẫn ở trong phủ. Nếu trong phủ ai cũng có thể tự do ra vào, bốn vương còn lưu lại đồng phế vật kia làm gì!

“Hi ha ha hi ha ha

Lấy của tôi hãy trả lại tôi

Ăn của tôi thì hãy nhổ ra

Hi ha ha hi ha ha

Nợ của tôi hãy trả lại tôi

Trộm của tôi thì giao ra đây”(*)

Mạc Vi Miên ngồi trên ghế con, vừa rửa bát vừa ngâm nga mấy câu quen thuộc, trên mặt tràn đầy ý vui thích, tươi cười. Người ngoài nhìn vào cô, cô chỉ cười ngốc mà không đáp lại.

Mất thấy lại an toàn qua hai ngày, tâm tình của Mạc Vi Miên cô đương nhiên phải tốt rồi, chỉ muốn cười thật sảng khoái thôi.

nha hoàn đối diện ngồi rửa cùng, nghe thấy nhịp nhạc, nhin không được mở miệng hỏi.

“Xuân Hoa, tỷ hát bài gì vậy? nghe thật hay a.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Híc, Tự Động Đưa Dê Vào Miệng Cọp!

“Nghe hay chứ!? đây là bài hát ở quê hương của ta” Mạc Vi Miên nhìn nàng cười hắc hắc.

“Xuân Hoa, quê tỷ ở đâu?” Tiểu nha hoàn tiếp tục hỏi.

Mạc Vi Miên nhìn nàng nét tươi cười trên mặt bỗng tan biến, có điểm rầu rĩ nói: “Ở một nơi rất xa.”

híc, cô rất muốn về nhà.

híc, cô rất thèm ăn KFC.

híc, cô rất nhớ chiếc giường lớn êm ái của mình nữa.

“Rất xa?”

Tiểu nha hoàn nghe mơ mơ hồ hồ nhìn Mạc Vi Miên một cách kỳ lạ, không hiểu tại sao cô bỗng đứng lại buồn bã như vậy.

Mạc Vi Miên không để ý, mồm môi không nói lời nào, dù có nói nàng ta nghe cũng không hiểu. Cách nhau một khoảng thời không, người nói có xa hay không?

“Xuân Hoa.” Phía sau đột nhiên truyền đến tiếng la của Lâm đại nương.

“Dạ” Mạc Vi Miên đáp lại buông chiếc bát trong tay rồi đứng dậy chạy vội tới trước mặt bà ta, trên mặt lộ vẻ mỉm cười hỏi: “Lâm đại nương, có chuyện gì sao?”

“Người và nàng ta cùng nhau mang đồ ăn khuya này đến phòng Tô cô nương cho ta.” Lâm đại nương mắt nhìn Mạc Vi Miên rồi lấy tay chỉ chỉ vào nha hoàn đang đứng bụng khay điểm tâm.

Gi chứ?

Ăn khuya?

Ách, bọn họ vừa mới ăn cơm chiều xong không lâu, giờ đã ăn khuya?

Nâng mặt nhìn sang phía nha hoàn đang bưng đồ ăn, trên khay có ba, bốn đĩa điểm tâm. Cô đảo mắt hơi hơi nhìn lại, ở trên bàn cũng có một khay để bát, đĩa cùng một bầu rượu. Mạc Vi Miên lại quay sang nhìn Lâm đại nương, sắc mặt có chút không tình nguyện.

“Lâm đại nương, người xem ta còn phải rửa chén, người sai người khác đi được không?”

“Bảo người đi thì người phải đi, nói nhiều điều vô nghĩa như vậy làm gì chứ!” Lâm đại nương hung ác trừng mắt liếc Mạc Vi Miên.

“Nhưng mà. . .” Mạc Vi Miên đắn đo.

“nhưng mà cái gì?”

“Dạ, không có gì”

Mạc Vi Miên bủn xỉn, gượng ép làm theo lời của bà ta, trên mặt là vạn phần ủy khuất. Cô đi đến bên cạnh chiếc bàn, bưng khay lên, về mặt lúc này của cô so với khi cô khóc còn khó coi hơn, giống như bị người ta cưỡng bức vào lầu xanh vậy.

Dùng ngón chân suy nghĩ cũng biết Tô cô nương mà Lâm đại nương nói chính là vị mỹ nhân lúc trước cô xuyên không rơi trúng phải mặt nàng ta, cũng là thị thiếp của tên sắc lang Vương gia kia.

Nhìn xem, nào là rượu, nào là đồ ăn, không cần đoán, tên sắc lang Vương gia khẳng định cũng ở bên kia.

Hu hu, Mạc Vi Miên cô không phải là tự động đưa dê vào miệng cọp sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Phi Lễ Chớ Thị 1

Giờ này khắc này, Mạc Vi Miên chỉ hy vọng con đường mình đang đi vĩnh viễn cũng không đi tới đích, đáng tiếc mong muốn của cô không có khả năng thực hiện được, và hiện thực là cô vẫn đang đứng trước cửa phòng của vị Tô cô nương kia.

Nha hoàn đi cùng với cô tiến lên gõ gõ cửa, không đợi bên trong trả lời liền tự động đẩy cửa đi vào.

Mạc Vi Miên tiến không được lùi cũng không xong, khuôn mặt nhỏ nhắn so với khổ qua (quả mướp đắng) còn khổ hơn, nếu có thể, cô thật sự nghĩ muốn lập tức bỏ chạy nhưng cô không thể, cô chỉ có thể chấp nhận bước vào.

Thượng Đế, xin người hãy phù hộ cho con, A-men!

Tô Yên Vận trên người mặc bộ sam mỏng manh lộ ra một phần da thịt tuyệt trắng, thân hình mê người như ẩn như hiện, hai người đang nắm dựa trên giường. Viêm Dạ nhắm mắt dưỡng thần, quần áo nửa hở bộ dạng mị hoặc thờ ơ, hơn nữa ngũ quan tà mị tuần dật, cũng đủ mê hoặc lòng người.

“Vương gia?”

Tô Yên Vận cẩn thận nhìn sắc mặt của hắn, thấy hắn không hề lộ ra vẻ gì hờn giận, nàng lớn mật ở trên người hắn cọ xát, mị thanh làm nũng.

Viêm Dạ mở hai tròng mắt khê liếc nàng ta, khóe môi nhanh chóng hiện ra một tia cười lạnh, một tay xoa nắn bộ ngực sữa của nàng.

Tô Yên Vận vừa nhìn biểu tình của vương gia vừa phối hợp ngân ra những thanh âm kiều mị, dâm đãng, thân mình nàng ta càng thêm dính sát vào người tên vương gia.

Mạc Vi Miên vừa bước vào lập tức thị giác bị xúc tác mạnh mẽ bởi bức tranh đồ sộ, trên mặt không khỏi ửng đỏ vội vàng đi vào không dám nhìn tiếp.

Càng làm cho cô cảm thấy kinh ngạc là nha hoàn đi cùng cô lại không hề có chút phản ứng gì, cứ như thể nàng ta đã quen với việc này vậy.

Mạc Vi Miên phải trấn định lại tinh thần đem đồ ăn thức uống dọn lên bàn trong khi lỡ tai cô vẫn phải chịu cực hình khi phải nghe những tiếng động khiến người ta mặt đỏ tim đập nhanh kia.

Cổ nhân thực sự phóng khoáng như vậy sao? Làm trò trước mặt người khác, họ không biết mình đang biểu diễn màn AV(*) trực tiếp sao?

Dưới loại tình huống này tuy nói là “phi lễ chớ thị”(**), nhưng cô lại không thể nhịn được lòng tò mò của mình mà liếc mắt nhìn chộm, không nhìn thì không sao nhìn rồi mới thấy hối hận, vừa nhìn lên cả người cô ngây ra như phỗng.

Không nhìn thấy, không có nghe thấy gì hết, cái gì cũng chưa nghe được, Mạc Vi Miên này không nhìn thấy gì hết, nếu không mắt của mày sẽ bị đui đó (cô đang cố sức thôi miên chính mình).

“Bang” một tiếng, là tiếng chén rượu bị rơi trên mặt đất, không khí bỗng nhiên cực kỳ quỷ dị, yên tĩnh đến chết người.

Hu hu, không muốn nhìn mà, cô không phải cố ý.

Cảm giác được sáu ánh mắt đều bắn về phía mình, Mạc Vi Miên xấu hổ đến không nâng nổi mặt lên, quả muốn tìm cái lỗ nào đó mà nhảy xuống quá đi.

Híc, cô không phải cố ý làm hỏng chuyện tốt của người ta, cô chỉ không cẩn thận run tay một chút thôi mà.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Phi Lễ Chớ Thị 2

Híc, cô thực không cố ý làm hỏng chuyện tốt của người ta. Cô chỉ không cẩn thận run tay một chút thôi mà.

Tô Yên Vận mắt thấy khó khăn lắm mới gọi lên dục vọng Vương gia, ai ngờ đột nhiên lại bị nô tỳ chết tiệt kia phá hỏng. Nàng phẫn hận hung hăng trừng mắt nhìn tỳ tỳ đó, không thể không khoắc lại xiêm y vốn đã bị cởi ra gần hết.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, thực xin lỗi.” Mạc Vi Miên cúi đầu, liều mạng cầu xin.

Hu hu, mắt mặt quá, ai tới đem cô mang đi với.

Viêm Dạ bỗng nhiên cả người chấn động, lam mâu băng lãnh chợt hiện lên tia sang khác thường.

Tô Yên Vận giật mình theo dõi sắc mặt của hắn. Nàng không nhìn lầm chứ? Vừa rồi, có phải Vương gia đã nở nụ cười?

Trực giác nói cho nàng rằng sự biến hóa của Vương gia là bởi vì con nha đầu kia.

Tô Yên Vận hồ nghi nhìn chằm chằm vào Mạc Vi Miên, nàng lại cảm thấy loại nữ nhân xấu xí này sao có thể khiến Vương gia có hứng thú?

Mặc kệ Vương gia đối nàng ta có gì đó hứng thú hay không, chỉ là Vương gia không thèm nhìn nàng mà nhìn chằm chằm xấu nữ kia khiến cho trong lòng nàng thật không thoải mái chút nào.

“Tiện tỳ, không hiểu quy củ gì cả. Còn không mau thu dọn rồi rút ra ngoài.” Tô Yên Vận nổi giận quát Mạc Vi Miên.

Viêm Dạ có chút giận, cau mày, tựa hồ đối với lời nói của Tô Yên Vận có chút khó nghe.

Mạc Vi Miên nghe ra giọng nói khinh miệt của nàng ta, khó chịu nhăn mặt như mày, khẽ cắn môi không thèm phản bác lại với nàng.

Trong lòng cô sợ nhất vẫn là tên sắc lang Vương gia kia nhận ra mình, cô hận không thể chạy khỏi chỗ này ngay lập tức. Thấy Tô Yên Vận kêu mình rút ra ngoài cô nghĩ cầu còn không được nữa là.

Bằng tốc độ nhanh nhất thu thập các mảnh vỡ trên mặt đất, cô nhanh chóng đứng dậy bưng khay xoay người nghĩ muốn nhanh chóng rời khỏi chỗ này, bỗng nhiên lại có người đứng chắn trước mặt của cô, Mạc Vi Miên sợ tới mức kinh kêu một tiếng.

“A!” sau khi thấy rõ người đang chặn đường của mình, Mạc Vi Miên hai mắt tròn to hết cỡ.

Hắn, hắn khi nào thì đứng dậy? Vừa mới rõ ràng là ngồi ở trên giường bên kia mà?

Mạc Vi Miên lộ vẻ mặt buồn khổ, tên này là u linh(***) hay sao chứ?

Tô Yên Vận cũng không dám tin nhìn lại, nha hoàn này dường như sợ tới mức mắt cũng không dám nháy lấy một cái.

Híc híc, hắn đang trừng mắt nhìn mình, có phải hắn đã nhận ra rồi hay không?

Chương 22: Hu Hu, Bị Nhận Ra Rồi!

Viêm Dạ cười lạnh, trừng mắt nhìn gương mặt thống khổ trước mặt, thấy nàng chột dạ lại có phần sợ hãi nhìn mình, trong lòng ngờ vực không dám xác định suy đoán của mình.

Là nàng ta, nữ nhân đáng chết mà hắn tìm kiếm bấy lâu nay!

Không có lẽ hắn lại không thể tìm ra nàng ta, nếu không phải nhận ra giọng nói kia, chính hắn cũng không thể nhận ra nữ nhân xấu xí trước mặt chính là người hắn muốn tìm.

“Tất cả các người đều rút ra ngoài cho ta” Viêm Dạ bỗng nhiên lạnh lùng mở miệng, khiến cho ba người ở đây đều không hiểu nổi hắn đang nói với ai.

Ách, hắn đang nói với mình sao?

Hay là mình quá đa tâm rồi, hắn vốn không nhận ra mình?

Mạc Vi Miên trong lòng thầm kêu may mắn, mới vừa nhắc chân phải lên bước ra ngoài thì cánh tay đã bị ai đó túm lấy, trên đầu chợt truyền đến tiếng nghiêng răng nghiêng lợi.

“Người cho là mình còn có thể thoát được sao?”

Híc híc, quả nhiên là bị nhận ra rồi.

“Vương gia?” Tô Yên Vận như còn chưa hết kinh ngạc.

“Cút!” Viêm Dạ không kiên nhẫn rống lên.

Hừ hừ, Vương gia đây là phòng của thiếp. Nếu thiếp đi ra ngoài thì đêm nay thiếp sẽ ngủ ở đâu đây?

Hừ, đều tại nữ nhân xấu xí kia, hại nàng đang quyến rũ vương gia lại bị nàng ta phá hỏng. Đến người mù cũng biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì, đúng là tiện nghi cho con tiện nhân này.

Càng làm cho nàng cảm thấy tức giận là Vương gia không thèm để ý đến mỹ nhân như nàng mà lại cố tình chọn một tiện tỳ xấu xí như cô ta.

Vương gia từ lúc nào lại cảm thấy hứng thú với loại hoa dại ven đường này chứ?

Tô Yên Vận tâm không cam lòng không nguyện bước ra khỏi phòng, trước khi đi còn âm thầm trừng mắt nhìn Mạc Vi Miên, đợi đến khi nàng ngồi vào vị trí Vương phi rồi, để xem nàng làm thế nào giáo huấn con tiện tỳ này.

“Hắc, Vương gia có phải có chuyện gì cần sai bảo nô tỳ?” Mạc Vi Miên tiếp tục giả ngu.

“Hừ!” Viêm Dạ cười lạnh, động tác tay bỗng nhiên dừng thêm lực.

“A, đau! Đau quá, buông tay, người mau buông tay.” Mạc Vi Miên đau đến kêu oai oái, hu hu, người này muốn bẻ gãy tay của mình sao chứ?

“Còn tiếp tục giả bộ nữa không?” Viêm Dạ như trước hung hăng túm lấy cánh tay của Mạc Vi Miên, trầm giọng hỏi.

“Không giả bộ nữa, tôi không dám giả bộ nữa.” Mạc Vi Miên hai mắt hoe đỏ, vội cầu xin.

Viêm Dạ mặt lạnh lùng, nghe nàng nhỏ giọng nức nở, tâm tình bỗng nhiên có chút phiền phức, hắn túm lấy nàng kéo đi, sau đó ném nàng đến bên cạnh thùng nước tắm.

“mau lau rửa đi cho bốn vương.” Viêm Dạ cau mày ra lệnh.

“Gi?” Đầu óc lập tức choáng váng, cô ngây ngốc đứng nhìn hắn.

Chương 23: Người Uy Hiếp Ta 1

Thấy nàng về mặt mơ hồ nhìn mình, trong đầu Viêm Dạ thoáng hiện một ý nghĩ quái dị. Chết tiệt, hẳn lại có thể nghĩ rằng nữ nhân này thật là đáng yêu.

Hu hu, hẳn trừng mắt nhìn gì mình chứ?

Mạc Vi Miên ừy khua tay cup mắt, quay mặt nhìn sang thùng nước tắm vẫn còn có chút hơi nóng bốc lên, rồi như có chút hiểu ra ý tứ của hắn.

Sắc mặt của tên này thật quá kinh khủng, cô thấy cực kỳ sợ hãi, không dám hỏi thêm, đành quay sang lấy khăn mặt nhúng vào thùng nước rồi đưa lên lau sạch mặt mũi của mình.

“Lau cho sạch.” Viêm Dạ hơi chút nhăn mặt, cau mày.

Mạc Vi Miên rầu rĩ mân mân môi, lau khô khuôn mặt xong liền len lén liếc nhìn tên sắc lang Vương gia đó, suy trái nghĩ phải rồi đứng lên đối diện hắn, hức, hẳn muốn trừng tới khi nào? Nhà ta nợ tiền người sao chứ ?!

Viêm Dạ sắc mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Mạc Vi Miên, đầy bụng hồ nghi, có thể nào hắn cũng thấy nàng không giống một thích khách.

Ai lại đi phái một nữ nhân ngốc nghếch như vậy làm thích khách chứ?

Từ từ di động hai chân, Mạc Vi Miên một đầu hắc tuyến chỉ cảm thấy phía sau từng đợt gió lạnh thổi đến, trên mặt mắt tự nhiên vội ngẩng lên nhìn người đối diện, cười lấy lòng: “Ách, cái kia, hắc hắc.”

Hu hu, thật muốn bỏ trốn quá đi.

Ta di, ta chuyển, ta chạy.

“Còn muốn chạy?”

Dõi theo từng động tác ngốc nghếch của Mạc Vi Miên, Viêm Dạ có chút hờn giận nheo lại hai con mắt lạnh lùng nhìn về phía nàng, nữ nhân ngu xuẩn này còn dám có ý nghĩ chạy trốn?

“Ha ha, không đời nào, Vương gia ngài hoa mắt rồi.” Thân thể Mạc Vi Miên lập tức cứng đờ, khuôn mặt giả vờ vô tội quay lại nhìn hắn.

“Hoa mắt?” Viêm Dạ nghiêm giọng hừ lạnh một tiếng, ngoài cười nhưng trong không cười, lạnh nhạt nói: “Người là đang có ý mắng bản vương?”

“Không có! Tuyệt đối không có khả năng đó, Vương gia quá đa nghi rồi, ha ha. . .” Mạc Vi Miên bỗng có chút chột dạ tránh né ánh mắt của Viêm Dạ.

Hu hu, có ai tới cứu cứu nàng với?

“Nói, là ai phái người tới vương phủ thám thính?” Viêm Dạ nghiêm mặt, lạnh giọng nói.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lập tức tái xanh, sao lại quay lại vấn đề này rồi? tên này không thấy phiền hay sao vậy?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đưa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Người Uy Hiếp Ta 2

“Rốt cuộc tôi phải nói mấy lần nữa rằng, tôi không. . . tôi không phải thích khách.” Mạc Vi Miên lúc đầu có chút tức giận lớn tiếng, nhưng lại nhận thấy một cỗ lãnh khí bức người của tên Vương gia khiến cô phải nuốt nước bọt, thanh âm dần dần nhỏ như con kiến.

“Người cho là bản vương ngốc đến mức tin lời nói của người sao? Hoang đường!”

“ách, chuyện này không phải hoang đường hay không hoang đường, tin hay không, mà quan trọng là điều này là sự thực.” Mạc Vi Miên về mặt đau khổ nói.

Hu hu, Vương gia ngài cũng nên nói chút đạo lý có được không vậy!

“Ngươi hãy ít khua môi mép trước mặt bản vương đi, không muốn chịu đau khổ về thể xác thì thành thật khai báo sự thật với bản vương.” Viêm Dạ sắc mặt lạnh lùng, trầm giọng nói rồi từng bước tiến gần tới chỗ cô.

“Ngươi, ngươi uy hiếp ta!” Mạc Vi Miên tức giận mặt đỏ phừng phừng, cũng trừng mắt lên nhìn, vô ý thức bước lùi lại phía sau.

Toàn bộ dây thần kinh não thứ 11 của cô đều dựng thẳng lên, về mặt cảnh giác nhìn chăm chăm tên vương gia càng ngày càng tới gần người mình. chạy không thể chạy, không đợi cô phản ứng, chân không biết vướng phải cái gì nhất thời cô đứng không vững kinh hoàng đặt mông ngồi bụp xuống chiếc ghế phía sau lưng.

“Bản vương chính là uy hiếp ngươi đó, thì thế nào?” Trên cao nhìn xuống thấy gương mặt nhỏ nhắn thất kinh của cô, tâm tình của Viêm Dạ không hiểu lại sung sướng nở nụ cười.

Đùa giỡn một chút với nàng có vẻ cũng rất thú vị, bởi mỗi Viêm Dạ không tự giác khẽ nhếch lên.

“Hừ, Vương gia thì giỏi lắm à, cái gì là “thì thế nào”, ta đương nhiên là. . .” Mạc Vi Miên hỏn hển quát, về mặt tức giận.

“Sao?” Viêm Dạ lạnh lùng mắt liếc nhìn cô, chờ cô nói tiếp.

“Đương nhiên là, không ý kiến, ha ha, ngươi là Vương gia ngươi lớn nhất.” Mạc Vi Miên rất giống tiết rồi tức giận bóng cao su, toàn thân nhuyển rồi xuống tới, trên mặt quai khỏi quynh rũ đích mỉm cười.

Hu hu, hảo hán không sợ thiệt trước trước mắt, ta nhìn ngươi!

“Hừ, ngoài miệng nói một bộ, chỉ sợ có người trong lòng lại không phải nghĩ như vậy.” Viêm Dạ cười nhạt lại nhếch môi, nhìn sự biến hóa trên gương mặt của nàng cũng biết nữ nhân ngốc nghếch này không phục hấn.

“Ài? Là ài?” Mạc Vi Miên giả ngu nhìn đồng nhìn tây.

Ách, ngươi nói nàng hiện tại nhân cơ hội triệt chân chạy nhân, chẳng được chưa được thông?

Hức, tên sắc lang Vương gia này hình như là biết võ công?

Hu hu, người ta xuyên qua thì hoa hoa lệ lệ, tại sao cô xuyên qua lại khổ sở như vậy chứ?

Thật hối hận chết đi được. . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Vương Gia Thô Bạo Bức Cung 1

Nếu có một ân huệ, Mạc Vi Miên cô muốn mắng chết cái tên thần tiên xấu xa kia.

Cô muốn khiếu nại, muốn bọn họ phải bồi thường tổn thất tinh thần cho cô.

Viêm Dạ sắc mặt âm ngoan nhìn chăm chăm vào Mạc Vi Miên. Nữ nhân không biết sống chết, dám thất thần trước mặt hấn.

“Á!” Cánh tay truyền đến một trận đau đớn, Mạc Vi Miên đau đến hết lên một tiếng, cái gì hỏn đều bị túm trở về, song đồng co rút lại trừng mắt nhìn Viêm Dạ trước mặt.

Hu hu, hỏn đản, hỏn đản, cánh tay của mình a.

“Thất thân đi đâu vậy? hãy nhớ đây là chỗ nào?” Viêm Dạ khuôn mặt lạnh lẽo, không chút nhăn mặt nhìn cô đau đến đỏ môi hôi lạnh, trong lòng xẹt qua một cảm giác quái dị, lực đạo nắm tay cô vô ý thức buông lỏng.

“Nhớ, tôi nhớ mà, nơi này là vương phủ, còn ngài là Vương gia, híc, chuyện gì cũng từ từ, Vương gia đại nhân, ngài trước buông tay ra đã, Hu hu, đau quá. . .”

Hu hu, tại sao mỗi lần đều là túm tay của cô vậy? Mạc Vi Miên hai mắt hồng hồng, khuôn mặt đáng thương lên nhìn lại hấn.

“Không muốn cánh tay bị phế bỏ thì thành thật nói cho bản vương là ai phái ngươi tới?” Đè xuống cảm giác quái dị trong lòng, Viêm Dạ khuôn mặt lãnh tuấn giả bộ không chút doái hoài gì đến gương mặt đáng thương của cô.

“Đã nói là tôi không phải mặt thảm hay thích khách gì cả mà, tôi tên là Mạc Vi Miên, ngài còn muốn hỏi mấy lần nữa đây? Tôi có chỗ nào giống thích khách không hả? Tôi có mặc hắc y, mang kiếm bên người, vân vân... không hả? tôi chỉ là một bách tính bình thường mà thôi a.”

Vòng vo nửa ngày, rốt cục lại quay về điểm xuất phát, tức giận đến không còn nhẫn nại được nữa. Mạc Vi Miên nghiêng răng nghiêng lợi, hai mắt đỏ bừng hung hăng trừng mắt nhìn tên sắc lang vương gia đứng trước mặt.

“Ngươi không phải thích khách, vậy ngươi tới vương phủ làm gì?”

Nhìn bộ dạng của Mạc Vi Miên khiến Viêm Dạ nghĩ, nếu hắn còn nói thêm hai từ “thích khách” một lần nữa, thì nữ nhân này sẽ vồ lấy hắn mà cắn xé, hắn nhất thời cảm thấy có chút dở khóc dở cười, có nhếch môi cũng không gọi lên nổi một ý cười nào.

“Xi! Ngươi nghĩ rằng ta thích đến vương phủ rách nát của ngươi chắc.” cô lập tức hướng một ánh mắt phản kích lại hắn, nói đến việc này, cô lại thêm một trận nghiêng răng nghiêng lợi nữa.

Viêm Dạ nường mi, cách nói năng thô lỗ của cô khiến hắn có chút bực mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Vương Gia Thô Bạo Bức Cung 2

“Ngươi có ý gì?” Viêm Dạ hơi nheo con mắt, tò vò khó hiểu.

“Ta đã nói rồi, nếu như có thể chọn lại, đánh chết ta cũng không muốn rơi xuống cái nơi quỷ quái này.”

“Roi?” Không hiểu ý tứ của nàng, nhưng Viêm Dạ vẫn cảm thấy rất thú vị.

“Không cần phải hoài nghi, ta chính là từ trên trời rơi xuống, bằng không ngươi nghĩ rằng ta có bản lĩnh vào được vương phủ ngươi hay sao?” Mạc Vi Miên giải thích, mặc kệ hắn có tin hay không.

Ha ha, tốt nhất là xem nàng là người điên, rồi đuổi nàng đi, vậy thì nàng được tự do rồi.

“Vậy sao?” Viêm Dạ tự tiểu phi tiểu lãnh đạm nói, hắn cũng không để ý thấy nữ nhân này đang ngăm trộm cười khúc khích.

“Sao vậy, ngươi không có lời gì muốn nói sao?” Hắn bình thản phản ứng, Mạc Vi Miên có chút há hốc mồm.

“Àn, rất thú vị, bầu trời thế nào lại có khả năng rót người xuống đây?” Viêm Dạ cười khẽ.

“Đúng vậy, làm sao có người có thể rơi từ trên trời xuống được chứ, ha ha ha.”

“Nói cái này ra ngay cả tiểu hài tử cũng còn không tin, ngươi lừa gạt bản vương, có đúng hay không?”

“Ha ha, chính là thế, tiểu hài tử cũng không...” Mạc Vi Miên này đúng thật là khờ, ách, nội dung vở kịch hình như đang phát triển theo hướng không nên diễn rồi... .

Hu hu, vừa nảy rõ ràng chính là một khuôn mặt ôn xúc vô hại, thế nào thoáng cái thì biến thành thô bạo A Tu La rồi?

Cái gọi là biến sắc mặt so với trở mình còn nhanh hơn, nàng cuối cùng cũng ngộ ra rồi.

“Ít nói nhảm đi, tính nhẫn nại của bản vương rất có hạn, bây giờ bản vương còn đang do dự có nên phế bỏ cánh tay của ngươi, ngươi có nên nói rõ ràng một chút hay không đây?” Viêm Dạ giả vờ phụng phịu lạnh giọng uy hiếp, đùa với nàng.

“Ta, ta...” Mạc Vi Miên khiếp đảm nhìn hắn, nhìn bị hắn túm một cánh tay, phảng phất cảm thấy dường như hắn nói được thì làm được.

Nàng trừng mắt nhìn hắn, đầu trống rỗng, bỗng nhiên một cái giật mình, nếu nói đến việc này, đây là chiêu khôn khéo nhất nàng hay dùng trong ba mươi sáu kế —— giả chết!

Nhìn trước mắt nữ nhân nói ngắt là ngắt, Viêm Dạ cũng không vạch trần nàng, lúc nàng không để ý, gương mặt anh tuấn của hắn bất chợt hiện lên một tia xúc cảm khó hiểu cùng tiểu ý.

Mạc Vi Miên ah, nếu như nàng không có uy hiếp đến hắn, lưu lại nàng phỏng chừng cũng là một chuyện thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 27: Cái Gì Khế Ước Bán Thân?

Ai đó đang gọi nàng, đừng làm ồn, để nàng ngủ thêm lúc nữa đi mà, Mạc Vi Miên trở mình một cái, lại tiếp tục ngủ.

“Mạc Mạc, thời gian không còn sớm nữa, mau dậy đi.” Nha hoàn Tiểu Như mắt thấy Vi Miên sắp lui ra đến mép giường, dờ khóc dờ cười tiếp tục ngăn chiếc chăn trên người nàng.

Mạc Mạc? Chờ một chút, chẳng lẽ nàng đã xuyên trở về? hay là đang nằm mơ mà thôi?

Mạc Vi Miên ngủ mơ mơ màng màng, phút chốc tinh thần dao động, từ trên giường nhảy dựng lên, nhìn xung quanh phòng, hức, nàng không phải đang nằm mơ, mà vẫn còn đang ở cổ đại ah.

Nàng bất đắc dĩ trở lại ngồi trên giường, lúc này mới lưu ý ở trước mặt có một nha hoàn đang đứng nhìn, nàng lập tức tua lại đại não trở về tối hôm qua.

“Người là ai?” Nàng nói, tối hôm qua phát sinh chuyện điều không phải là mơ, nàng hình như là bị người mang đến đây?

“Nô tỳ gọi Tiểu Như.” Tiểu Như ngẩn người, mỉm cười trả lời.

“Người thế nào lại biết tên của ta?” Nhìn trước mắt một cái xa lạ nha hoàn, Mạc Vi Miên nhú mày.

“A? Người không nhớ rõ sao?” Tiểu Như kỳ quái nhìn nàng.

“Nhớ cái gì?” Mạc Vi Miên tức giận hỏi.

“Người tối hôm qua không phải đã cùng Vương gia ký khế ước mười năm bán thân sao, Vương gia cho người làm nha hoàn thiếp thân của ngài. sở dĩ Vương gia cho người tới ở nơi này là để Vương gia thuận tiện sai khiến người.”

Tối hôm qua Vương gia ôm nàng còn đang mê man xuất hiện, trên đường đi không ít nha hoàn cùng mấy gã sai vặt đều thấy, trong lòng mọi người mặc dù rất hiếu kỳ, nhưng không có ai dám đến hỏi chuyện chủ tử.

Sau Vương gia còn phái nàng đến hầu hạ, thử hỏi có nha hoàn nào đến hầu hạ nha hoàn chứ, sự tình quái dị, lại không ai dám hỏi.

“Cái gì? khế ước bán thân? Mười năm?” Mạc Vi Miên trừng mắt, cho rằng có đúng mình vừa nghe được ảo giác hay không.

“Đúng vậy.” Bị phản ứng kích động của nàng dọa khiêu, Tiểu Như ngơ ngác đáp lại.

Làm sao có thể? Nàng đã ký qua cái gì bán thân khế ước vậy? sao nàng không nhớ chút gì chứ?

Khuôn mặt ảo não ôm lấy đầu, đại não cũng mơ hồ như keo đặc, bỗng nhiên trong đầu Mạc Vi Miên xuất hiện một khuôn mặt, dường như nàng đã hiểu ra sự tình gì.

Đúng, nhất định là tên hỗn đản Vương gia kia giờ trò quỷ.

“A! Mạc Mạc, người đi đâu?” Thấy nàng đột nhiên xông ra ngoài, Tiểu Như chỉ có thể kinh hô ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Nổi Giận, Nàng Bị Bán.

Từ trong phòng chạy ra ngoài sau, Mạc Vi Miên đều là vẻ mặt như muốn đánh người. Nàng gặp người thì tóm lấy, nghiêng răng nghiêng lợi ép hỏi tên hỗn đản Vương gia ở đâu, một hai người bị nàng làm cho sợ hãi, phản xạ hỏi lại.

“Vô si hỗn đản Vương gia, người có ý gì?”

Mạc Vi Miên nổi giận đùng đùng bước vào phòng khách, hoàn toàn không nhìn những người khác. Bỗng nhiên nghe được có người nói năng lỗ mãng

lãng mạ chủ tử nhà mình, bọn nha hoàn đứng ở một bên đều nhin không được hít lấy một hơi lạnh khí.

Viêm Dạ ánh mắt lãnh đạm nhìn nàng chăm chăm, hần hần đoán được nàng sẽ có phản ứng này, nhưng lại không biết nàng lại làm trò trước mặt hạ nhân, sắc mặt thoáng hiện tia giận dữ.

Tô Yên Vận lúc này đang lấy lòng Viêm Dạ, ai biết đột nhiên từ đâu ra một nữ nhân, gương mặt có chút giận mình.

Nàng tập trung nhìn lại, cư nhiên là nữ nhân tối qua đã phá hỏng chuyện tốt của mình, thù mới lại thêm hận cũ, Tô Yên Vận trừng mắt nhìn Mạc Vi Miên hận nghiêng răng nghiêng lợi.

“Lớn mặt! Ngươi là cái gì thân phận, một nho nhỏ tiện tỳ cũng dám công khai nhục mạ Vương gia, không muốn sống có đúng hay không!” Tô Yên Vận nói giận chỉ vào nàng quát.

“Ngươi rống cái gì mà rống, chưa ai dạy ngươi khi người khác nói chuyện không được tùy tiện xen mồn vào hay sao, đây là một hành vi rất không lễ phép, ngươi hiểu hay không?”

Mạc Vi Miên nổi nóng, rống được so với nàng ta còn lớn hơn.

“Ngươi . . .”

Tô Yên Vận nổi giận, tức đến nói không ra lời, vẻ mặt ủy khuất quay sang, nhào vào trong lòng Viêm Dạ khóc lóc kể lể.

Nhưng ngoại trừ nhìn thấy tuần dung lạnh lẽo của hần ra thì nàng chẳng được một lời nào từ hần cả. rất tức thời, nàng nhanh chóng ngậm miệng không dám lại nào loạn.

“Mạc Vi Miên, ngươi có biết mình đang nói chuyện với ai hay không?” Viêm Dạ lạnh lùng liếc nhìn nàng, tâm tình khó dò.

“Hừ, không phải là Vương gia thôi sao, có gì đặc biệt hơn người chứ, đừng tưởng rằng ngươi là Vương gia thì có thể chiếm đoạt dân nữ. cái gì bán mình khế, lại còn mười năm, xuống địa ngục mà lấy, ta căn bản là không ký qua.”

“Vậy sao? Thế nhưng giấy trắng mực đen viết rất rõ ràng, trên đó còn có dấu tay của ngươi. Bản vương có chứng cứ trong tay, sao có thể nói là bản vương nói bậy chứ.”

Viêm Dạ móc ra tờ khế bán thân cầm trong tay thường thức.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Hu Hu, Lỗi Ở Đâu Chứ?

Mạc Vi Miên hai mắt nhìn chăm chăm đột nhiên ở đâu ra một tờ giấy bán thân, trong lòng một trận hồ nghi, ngẫm lại, đưa tay cầm lấy nó nhìn xem.

Nàng vẻ mặt không tin nhìn Viêm Dạ, con mắt chuyển qua nhìn tờ giấy trong tay hần.

Không thể nào? Thu lại ánh mắt, không hoa mắt, đó chính là thực sự, mặt trên còn có ngón tay cái ấn.

Mạc Vi Miên thoáng cái tròn tròn mắt, sao có thể?

Nàng thực sự đã ký vào khế ước bán thân, nhưng sao mình lại không nhớ một chút gì ?

“Không tin, không tin, ta không tin, này nhất định là giả, đó không phải dấu tay của ta.”

Mạc Vi Miên trừng mắt hần quát.

“Ngươi nếu không tin, có thể nhìn lại tay của mình xem còn có cái gì hay không?” Viêm Dạ nhìn lại, khóe môi khó có được câu dẫn ra một tia mỉm cười.

Tay?

Mạc Vi Miên nghi hoặc giơ lên hai tay nhìn thì thấy ngón tay cái bên bàn tay phải còn dính một chút mực đỏ, nàng quay đầu nhìn lại dấu tay trên tờ khế ước.

“A ——” nàng thực sự không biết nên dùng cái gì phản ứng, không thể làm gì khác hơn là dùng cách thét chói tai để phát tiết nỗi kinh sợ trong lòng.

Hu hu, sao có thể như vậy? Chuyện xảy ra khi nào? Vì sao nàng một điểm đều không nhớ rõ?

Ách, chẳng lẽ là tối hôm qua. . .

Khi đó nàng vốn là tưởng giả chết, ai biết thế nào lại ngủ lúc nào không biết, sau đó bị lừa bán sao?

“Uy, người kêu đủ chưa?” Tô Yên Vận chịu không nổi che lại lỗ tai.

“Không tính, không tính, người rõ ràng chính là nhân cơ hội giờ trò.” Mạc Vi Miên tròn trĩnh mắt nhìn hấn.

“Bán vương nói tính là tính.” Viêm Dạ nhàn nhạt quét mắt qua nàng, khoe môi khẽ nhếch, cười đến thỏa mãn.

Mạc Vi Miên chán nản, đột nhiên đầu óc xoay chuyển, nàng đột nhiên cười một cách giảo hoạt.

“Vậy có nghĩa là sau này ta có thể đi ra ngoài vương phủ phải không?”

Viêm Dạ nhìn nàng sừng sốt, lập tức gạt đầu: “Ân, là có thể.”

“Như vậy a, ta đây không còn ý kiến gì nữa.” Mạc Vi Miên nàng nói là gió là gió, nói mưa là mưa, về mặt không còn gì để nói nhún nhún vai.

Mọi chuyện giải quyết xong, nàng mới phát hiện bụng đã đói cồn cào, hai mắt sáng trong suốt nhìn chăm chăm một bàn đầy thức ăn ngon mà nuốt nuốt nước bọt.

Mâu quang hơi chuyển, không khách khí đặt mông ngồi xuống ghế.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Cò Kè Mạc Cả

Bọn hạ nhân nhìn một màn quý dị trước mắt đều ngây ngốc không có phản ứng.

Tô Yên Vận tròn trĩnh mắt nhìn nàng, chán ghét nhấn lại mi.

Còn Viêm Dạ diện vô biểu tình tiếp tục dùng bữa, bên cạnh còn thừa ra một đôi đũa chính là hấn cố ý sai người chuẩn bị cho nàng dùng.

Mạc Vi Miên vừa ăn đầu óc vừa trộm nghĩ, dù sao mình cũng phải ở lại đây một năm, cái gì bán mình, cái gì mười năm, nàng cũng đâu cần phải lo lắng.

Nói làm bầm, chờ nàng ra khỏi phá vương phủ này, thì tự do rồi, lo gì chứ.

Viêm Dạ như vô tình tà liếc Mạc Vi Miên, nhếch môi không để lại vết tích mỉm cười.

Trong lòng nàng đang toan tính cái gì hấn đều biết rất rõ, nếu cứ để nàng dễ dàng chạy khỏi lòng bàn tay của mình thì hấn không còn gọi là Viêm Dạ.

“Vương gia, ta hình như là thiếp thân nha hoàn của ngài?”

Mạc Vi Miên ăn, đột nhiên giờ lên khuôn mặt hướng hấn hắc hắc nở nụ cười.

“hình như?”

Viêm Dạ bên môi gọi lên nụ cười khế, nhàn nhạt quét mắt nhìn nàng.

“Ta nếu đã là thiếp thân nha hoàn của ngài, cùng người khác tự nhiên là bất đồng, ngoại trừ hầu hạ ngài ra, ta sẽ không cần phải làm gì nữa có phải không?”

Tiện nghi bị hấn chiếm, thế nào cũng phải đòi lại một ít công bằng ah.

Nàng không muốn tiếp tục chạy trốn nữa, mệt chết người.

Ách, tốt nhất là ngoại trừ hấn ra nàng chính là người lớn nhất trong phủ, như vậy thì không ai dám khi dễ tới nàng nữa.

Viêm Dạ khẽ liếc nhìn Mạc Vi Miên tựa hồ biết nàng đang lo lắng cái gì, trên mặt hấn hiện lên mỉm cười.

“Trong phủ ngoại trừ bản vương thì người là lớn nhất, như vậy có thể được rồi chứ?” Viêm Dạ như vậy vừa nói, thì tương đương với cho nàng quyền lực.

Cảm giác được sủng ái, tựa hồ cũng không đến nỗi nào ah.

Chỉ có Viêm Dạ hẳn mới có thể khi dễ nàng, người khác đều mơ tưởng động vào một cọng tóc của nàng a. Một loại dục vọng độc chiếm không hiểu nổi lên. Mạc Vi Miên nở nụ cười ngọt ngào, không lưu ý tới sắc mặt của hắn kia trong nháy mắt có tia biến hóa.

Nàng muốn ra phủ không có ai dám cản nàng rồi? Hắc hắc.

Tô Yên Vận giật mình đến cảm đều rớt xuống, thái độ của Vương gia đối với nữ nhân này đã đủ làm cho nàng tức giận rồi, lại còn cho nàng ta có quyền lực ở trong phủ. nàng oán hận cắn chặt môi dưới.

Hừ, nữ nhân đáng chết, các nàng từ giờ thù kết thành núi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Vương Gia Tân Sủng?

Ngay khi đó, cả vương phủ trên dưới đều hiếu kỳ mở rộng tầm mắt, muốn biết cái nha hoàn vô danh mạo muội này có quan hệ gì với chủ tử nhà mình?

Wương gia nạp sủng mới?

Nói không chừng sau này chính là Vương phi chăng?

Giống như vừa bay lên biến thành phượng hoàng vậy, ngoài nàng đám nha hoàn ước ao được như vậy.

Mạc Vi Miên nổi nóng đỏ mặt, cũng không biết Vương gia hỗn đản kia có phải cố ý tìm nàng trả thù, làm như mình là kẻ cao su suốt ngày bám dính lấy móng hắn chạy theo ấy.

Đến khi có thời gian rảnh, bản thân đã ngủ chết dí trên giường, còn cái tinh lực gì nữa mà nghĩ đến việc bỏ trốn.

Ô ô, nàng hoa lệ xuyên không không phải để tìm người ngược đãi mình à nha.

“Tôi hôm qua ngủ không ngon sao?” Thấy nàng một hai sống chết biểu tình, Viêm Dạ buồn cười mà chậm rãi mở miệng.

Còn không phải bị ai đó làm hại sao? Hỏi hắn còn có mặt mũi hay không? Mạc Vi Miên cố nén nghiến răng mà nghiêm mặt oán hận, ngoài cười trong không cười giờ tay lên qua lại nói.

“Không có, tôi hôm qua nô tỳ ngủ rất khá.”

Trùng mắt hắn trưng lạt mặt đáng tươi cười, Mạc Vi Miên nghiến răng nghiến lợi tăng thêm âm.

Nhìn nàng tương như phát điên nhưng không dám nổi giận kiềm chế biểu tình, Viêm Dạ tự tiểu phi tiểu nhũ mày.

“Chẳng lẽ là bản vương làm chủ tử không tốt?”

“Không có.”

“Vậy bản vương là chủ tử tốt phải không?”

“Vâng.”

“Bản vương đối với người không tốt sao?”

“Không có.”

“Bản vương lớn lên rất khó nhìn sao?”

Mạc Vi Miên mắt tròn trắng, cái này gọi là xấu xí, thiên hạ sẽ không dễ nhìn liêu.

“Không có.”

“Nếu bản vương lớn lên không khó nhìn cũng không xấu, nguoi sao không nhìn vào bản vương?”

“Vâng.” Mạc Vi Miên yếu ớt tiếp tục trả lời.

“nguoi ngoài câu “không có” ra, không thể nói câu gì khác à?” Viêm Dạ trêu ghẹo cười nói.

“Hó?” Mạc Vi Miên vô tội với cả ngây thơ ngẩng mặt hướng hân nháy mắt mấy cái.

Diêm Dạ nở nụ cười, thực sự là kẻ gốc có khối thú vị, giữ lại nàng quả nhiên là quyết định không sai.

Phải biết rằng, có thể tìm một món đồ chơi để mình chơi đùa vui vẻ, điều này không hề dễ dàng chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đua Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Chết Mà Vẫn Muốn Chạy Trốn

“Bản vương có việc cần ra phủ một chuyến, nguoi ngoan ngoãn ở lại trong phủ.” Ngừ khí cứ như là nói với sủng vật, Viêm Dạ lạnh lùng nghiêm nghị trên mặt khó lộ ra một tia cười ôn nhu.

“Vâng...” tinh thần Mạc Vi Miên quay về như trước một xú, dừng lại ở đại não phút chốc vòng vo trở về.

Chờ một chút, hân vừa nói cái gì cơ?

Rời phủ?

Hai mắt Mạc Vi Miên vô thần, vừa mừng vừa sợ sáng như kim cương, kích động thẳng người tung hô.

Rốt cuộc nàng cũng có cơ hội được tự do rồi!

Viêm Dạ nghiêng ánh nhìn chăm chăm nàng, khuôn mặt kia bất luận thế nào cũng đều không che giấu được vẻ mặt, chỉ biết nữ nhân này lại muốn mượn cơ hội chạy trốn.

Hân cười nhạt hừ hừ.

“Mạc mạc, tốt nhất nguoi không nên chọc ta tức giận, hiểu không?” Tuy rằng ta rất thích cưng chiều nàng.

Mạc Vi Miên ngờ ngạc mà nhìn hân, bị con nguoi hân hiện lên mặt lạnh đến kinh sợ, tâm bỗng đánh một cái rùng mình, vô ý thức gật đầu.

Viêm Dạ thoả mãn cười, xoay người cất bước đi.

Lần đầu tiên thấy hân dùng ngừ khí như vậy cùng nói với mình, Mạc Vi Miên mắt mặt bị dọa cho sợ đến nỗi hai chân như nhũn ra.

Ô ô, cái nam nhân này quá kinh khủng, nàng chết cũng muốn bỏ trốn.

Chỉnh sửa cho tâm tốt lên xong, Mạc Vi Miên nhanh như chớp lao thẳng chạy về gian phòng của mình, đem ý tưởng bắt mình như quan ở ngoài cửa.

Thu dọn túi quần áo!

Không được, không được, điều này không phải quá lộ liễu tự tố giác mình cho nguoi khác, ta muốn bỏ trốn sao!

Đúng rồi, chỉ cần ta mang theo bạc là được rồi.

Mạc Vi Miên luống cuống tay chân tìm toàn bộ gia sản giấu từ nơi bí mật, cẩn thận lấy vài cái.

Không biết xảy ra chuyện gì, Tiểu Như vừa lo lắng vừa sốt ruột đứng ngoài cửa, thấy nàng cuối cùng cũng mở cửa đi ra, thở phào nhẹ nhõm.

“Mạc mạc, cô không sao chứ?”

“Không có việc gì, không có việc gì, ta có chút việc, nguoi không cần lo lắng.” Mạc Vi Miên ha hả mà cười, vừa sai nàng vừa đi thẳng phía trước.

“Mạc mạc, cô đi đâu vậy?” Tiểu Như ở đằng sau kêu lên.

“Ta đi WC.” Mạc Vi Miên ném vội cho nàng ta một lý do qua quýt, tránh người.

Cái gì? “WC?”

Tiểu Như đứng ở tại chỗ, Mạc Mạc, hình như nàng đi nhầm phương hướng rồi, WC không phải bên này...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Oa, Nhào Vào Lòng Mỹ Nam

Đi lâu như vậy, Mạc Vi Miên nghĩ may mắn nhất là lúc này đây, từ đầu tới đuôi không ai dám ngăn nàng, rốt cục cũng thuận lợi ra khỏi vương phủ.

Cảm giác tự do thật sáng khoái, ngay cả hô hấp cũng không giống.

Chỉ là...

Nhìn người này đến người đi xa lạ trên đường, Mạc Vi Miên chạy nhanh tới thoáng cái nàng bị vấp té.

Khóc, nàng còn ở nơi quỷ quái này một năm.

Nàng phải sống thế nào a?

Nhân sinh địa không quen địa

Ô ô, xuyên qua mê hoặc đúng là làm hại chết người.

Lần sau, đánh chết nàng cũng không đi, nếu như cho nàng năm trăm vạn, còn có thể lo lắng một chút được.

Phi, phi, Mạc Vi Miên, đầu óc mây bị nước vào rồi sao? Điều không may thành như vậy, mây còn muốn đi? Mây không còn đường cứu nữa rồi!

Mạc Vi Miên vừa đi vừa la thật to nhấn lại mi, đầu óc đều tại quán quýt, lơ đãng bước đi không nhìn đường, cho đến khi mình đụng phải người, mới hoàn hồn kinh hoàng mà hét lên một tiếng.

“A ——!”

Sợ mình đá phải chó ăn, tay theo bản năng chú ý néo áo người trước mặt, hình như bắt được ân nhân cứu mạng.

Đột nhiên ngoài ý muốn, đụng phải cặp mắt hoa đào của Nam Cung Ngọc kia chợt tim đập loạn nhịp từng giây, cúi đầu nhìn như cá bắt giắc trên người nữ nhân

“Cô nương, cô không sao chứ?”

Tiếng cười khẽ của nam nhân truyền đến, Mạc Vi Miên ngẩn người.

Ách, thanh âm của nam nhân này thật dễ nghe, nhẹ nhàng ôn nhu, nghe xong có cảm giác làm cho tê dại yếu mềm.

Từ từ ngẩng đầu lên nhìn, Mạc Vi Miên chớp mắt mấy cái, oa trời, hóa ra người mình đụng chính là một tuyệt thế nam nhân.

Mỹ nam không phải lúc nào cũng có thể gặp được, cho dù là đụng tới, còn mình lại có thể như vậy quang minh chính đại nhào vào lòng người ta ăn đậu hũ.

Sẽ nhiều cái ôm một chút, qua cái thôn này không có nhiều người ở nhà trọ.

Được, mỹ nam a, chẳng không nên đừng đưa cặp mắt đẹp kia đối người ta phóng điện vậy biết không?

Bị người như vậy nghiền ngẫm nhìn chăm chăm, Mạc Vi Miên da mặt dày thêm, trên mặt cũng không do khỏi xương nằng nặc, nàng thu tay không có ý tứ mà cười cười.

“Ha ha, không có việc gì.” Con mắt nhìn chăm chăm vào mặt nam nhân, Mạc Vi Miên ngượng ngùng nói rằng.

Ai, đẹp mắt gì đó hay hay.

Chương 34: Mỹ Nam Chính Là Kẻ Gây Tai Họa

Nam Cung Ngọc đang định đến quý phủ Viêmm Dạ xem, muốn biết trong phủ hấn cất giấu cái gì gọi là bảo bối, cư nhiên có thể cho hấn làm tổ vài ngày trong phủ.

Không nghĩ giữa đường, hấn lại đụng phải thiên hạ thú vị này.

Điều không phải hấn Nam Cung Ngọc tự kỷ (quá yêu bản thân), mà là nữ nhân chỉ cần thấy hấn, sẽ lộ ra dạng mê trai, hấn thấy nhưng không thể trách.

Chỉ là trước mắt nữ nhân này, tựa hồ có điểm không giống.

Nam Cung Ngọc đột nhiên cười hút hồn.

“Cô nương, trên mặt ta có dính gì sao, có thể khiến nàng nhìn chăm chăm như vậy?” Nam Cung Ngọc ngả ngón mà trêu ghẹo nói.

Mỹ nam thiện ý trêu chọc chút, Mạc Vi Miên chưa phát giác ra mà đỏ mặt, đại não như chập mạch, ngoài miệng thành thật mà trả lời

“Không có, mà thực sự ngời lớn lên quá xinh đẹp”

Lẽ nào như người ta thường nói, mỹ nam chính là kẻ gây tai họa.

Ánh mắt nhìn nữ nhân đồ kị trên đường, tưởng không nhìn đều rất khó.

Có trời biết, đụng vào mỹ nam, thì cần dùng khí cực lớn.

“Xinh đẹp?”

Nghe người khác gọi hấn là anh tuấn phong độ, phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, không ai dám dùng hai từ “xinh đẹp” miêu tả hấn.

Thấy sắc mặt mỹ nam lúng túng, Mạc Vi Miên đã biết mình nói sai, có người nam nhân nào thích nghe người khác nói hấn lớn lên xinh đẹp chứ, lại không phải là nữ nhân.

“Hắc hắc, không phải, không phải, ý ta nói ngời lớn lên rất đẹp đó”

“Đẹp?” Nhìn gương mặt nữ nhân khản trương muốn giải thích cái gì đó, Nam Cung Ngọc nheo mắt lại.

“Đúng, đẹp, hắc hắc.” Ô ô mỹ nam thật khó hầu hạ.

Nam Cung Ngọc ngấm kỹ nàng, nhếch môi bạc câu dẫn ra nụ cười uốn cong.

“Không phải là xinh đẹp sao?”

Ách, đẹp với xinh đẹp hình như không sai biệt ý nghĩa lắm sao?

Mơ hồ cảm thấy nam nhân cùng nàng trêu đùa, cảm giác như cái mông nhẵn bóng của con khỉ, Mạc Vi Miên tính tình cái gì cũng không tốt, nàng giương mắt hung hăng trợn nhìn nụ cười của nam nhân có điểm đặc ý.

“Đúng nha, ngời là mỹ nam đẹp trai, cùng một loại người gây tai họa.”

Mạc Vi Miên linh hoạt nghĩ ra khẩu ác khí, vẻ mặt mỉm cười, cười tủm tỉm, chờ hấn biểu lộ sắc mặt thay đổi.

Chương 35: Tìm Một Mỹ Nam Làm Phiếu Ăn Cơm

Nam Cung Ngọc giặt mình chốc lát, sau đó lại vui vẻ cười lớn tiếng.

“Kẻ gây tai họa? Ha ha ha.”

Lần đầu tiên có người chỉ vào mặt hắn nói mình là kẻ gây tai họa, Nam Cung Ngọc không tức giận trái lại cười rất vui vẻ.

Người đi trên phố hướng Nam Cung Ngọc đột nhiên cười đồng loạt, lại hiếu kỳ nghi hoặc nhìn đi tới.

Mạc Vi Miên thực sự không quen có nhiều người dùng ánh mắt nhìn mình như quái vật, nàng tròn mắt liếc nam nhân cười đến mức khoa trương

Làm ra vẻ không nhận ra hắn bị kích động.

Tức rồi a, nam nhân này rốt cuộc định cười đến khi nào đây, nàng không cảm thấy mình nói lại cười nhiều như vậy.

“Này, ngươi cười đến mức ngu ngốc rồi phải không?” Kéo hắn sang một bên, Mạc Vi Miên tức giận mà mắng

“Ha ha, không có.”

Thấy nàng tức giận mình phụng phịu xịu mặt xuống, Nam Cung Ngọc tự biết mình còn cười tiếp như vậy nữa, người này sẽ tức giận lắm, lòng hắn tràn đầy ý cười.

Mạc Vi Miên liếc hắn, con ngươi giảo hoạt xoay tròn, Nam Cung Ngọc lại có cảm giác nhột da đầu.

“Này, nếu ngươi cười đã rồi, đến lượt ta nói chuyện được chứ?”

“Trước tiên, ta không phải này nọ, ta là Nam Cung Ngọc.” Nam Cung Ngọc hơi cau mày nói.

Mạc Vi Miên nhìn hắn, miệng mỉm cười có phần vô tội.

“Ngươi không nói cho ta biết, làm sao ta biết ngươi tên gì, ta thấy ngươi không giống loại người hẹp hòi.”

Bị nàng đem xếp một loại, Nam Cung Ngọc chỉ có thể bất đắc dĩ mà lắc đầu cười.

“Nàng muốn nói cái gì?”

“Hắc hắc, chuyện là thế này, tuy ngươi chiếm mất tiện nghi của ta, nhưng Mạc Vi Miên ta không phải cái loại nữ nhân ngang ngược, không ép buộc ngươi phải lấy ta, vì không nỡ từ chối lương tâm cắn rứt của ngươi, ngươi có thể bồi thường chút đồ ăn là được rồi, mà ta đây tạm thời không có nơi để đi, cứ ở nhà ngươi trước đã.”

Dù sao bạc trên người đủ một ngày đêm, ở đây lại có một người hiểu chuyện, nên nghĩ lại, mình tìm chỗ cần thận ở.

Đúng lúc va vào mỹ nam này, nhìn quần áo hắn ăn mặc, hắn là không lo vấn đề kinh tế, đem hắn làm phiếu ăn cơm dài hạn là được rồi.

Mà làm thương nhân như Nam Cung Ngọc, hắn chưa thấy người nào, đúng hơn là chưa gặp qua ai có thể đem loại này ra nói chuyện uyển chuyển như vậy lại thêm khí khái hùng hồn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Mỹ Nam Vốn Là Kẻ Có Tiền

“Nếu như ta nhớ không lầm, hình như là nàng nhào qua đây.” Diệu tươi cười trên mặt ngọc thạch của Nam Cung Ngọc càng thêm sắc.

“Thì sao? Ngươi muốn nợ à?” Mạc Vi Miên đổi sang vẻ mặt hung ác trừng mắt liếc hắn một cái.

Nam Cung Ngọc không hoảng hốt không lo mà mím môi khẽ nở nụ cười, vô tội mà nhìn nàng nháy mắt hoa đào, chậm rãi mở miệng.

“Cô nương...”

Đầu tiên Mạc Vi Miên ngắt lời nói kế tiếp của hắn

“Một hồi sinh lưỡng quay về chín, đừng gọi ta là cô nương, cô nương nữa, nghe ta nói đây, gọi là Mạc Mạc được rồi.”

Nam Cung Ngọc nhìn nàng cười.

“Mạc Mạc, hình như ta chưa từng làm cái gì?”

Hừ, người này căn bản là giả ngu nói lời vô ích đây mà, cũng muốn làm cái gì, còn cái này cái nọ.

“Trên đường nhiều ánh mắt như vậy đều thấy, người vừa rõ ràng có cột nhà ta, người lại không có.”

Nếu hần muốn bằng chứng, Mạc Vi Miên cô nói trắng thành đen.

Ha hả, rõ ràng là có người cứ quẩn lấy nữa.

“Yên tâm đi theo ta như vậy, không sợ ta đem bán nàng đi sao?” Nam Cung Ngọc mỉm cười mà chuyển chủ đề.

“Thiệt, ai bán ai còn chưa biết đâu.”

Ngoài miệng thì nói như vậy, trong bụng Mạc Vi Miên thì lại có chút vấn đề, mỹ nam nhìn trái nhìn phải đều không giống cái loại người có ý bụng xấu.

Ngược lại người này có thể là cáo đội lột cừu, cái loại phúc hắc này.

Cứ như vậy theo mỹ nam về nhà, khi nàng cùng mỹ nam đến cổng quý phủ, Mạc Vi Miên nghĩ mình quả là có mắt nhìn người.

Nàng nguyên lai đoán mỹ nam nhà khá giả, nhưng lại không nghĩ tới nhà lại nhiều tiền như vậy.

Nhà giàu có vừa vào chắc rộng?

Đầu óc lại nghĩ lung tung rồi, Mạc Vi Miên tranh thủ dừng lại, nàng chỉ là ở nhờ vài ngày, lại không nói gả vào đây.

Gia đình giữ cửa thấy Nam Cung Ngọc trở về, cũng là lần đầu tiên thấy hần mang nữ nhân về, bọn họ giật mình sững sờ, lập tức liền cúi đầu cung kính mà lên tiếng.

“Thiếu gia.”

Nam Cung Ngọc bước vào trong, Mạc Vi Miên vội vàng theo sau.

Về phản ánh mắt người dò xét hiếu kỳ, đừng nhìn nữa, đừng nhìn nữa.

Mạc Vi Miên phiền muộn nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Có Thù Oán Với Nữ Nhân?

Quản gia của Nam Cung quý phủ đang chuẩn bị đồ để đưa Nam Cung Ngọc về nhà, trước mắt đã thấy Nam Cung Ngọc đã trở về đứng ở cửa, không khỏi giật mình.

“Thiếu gia, người đã về rồi.”

“Ừ. Đưa đồ đạc vào chưa?” Nam Cung Ngọc ngắm chiếc hộp trên tay hần, hỏi tùy ý.

“Rồi, thiếu gia, mới vừa đem tới.” Quản gia mỉm cười.

“Đặt cái này ở giá trước, người đi gọi người đưa trà sang đây.” Nam Cung Ngọc vừa ngồi vào ghế vừa dặn dò kẻ dưới.

“Vâng, thiếu gia, lão nô đi đây.”

Quản gia đưa tay đặt cái hộp lên bàn, lên tiếng trả lời rồi lui ra.

Nhìn bóng lưng quản gia rời đi, Mạc Vi Miên quay đầu lại nhìn Nam Cung Ngọc, nhàn nhạt mở miệng nói.

“Nam Cung Ngọc.”

Nghe nàng gọi mình, Nam Cung Ngọc mỉm cười mà giương mắt lên khoanh tay ngồi nhìn người thích đứng nhìn cái ghế dựa.

“Sao vậy?” Hấn cười híp mắt nói.

“Quản gia nhà ngươi có phải hay không đối với nữ nhân có thù oán?” Mạc Vi Miên cau mày, vẻ mặt phiền muộn.

Ngoài câu hỏi dự đoán, Nam Cung Ngọc giật mình ngây người nửa ngày, chậm rãi phun ra ba chữ: “Như thế nào?”

“Nếu như không phải hấn đối với nữ nhân có thù oán, vì sao ánh mắt nhìn chăm chăm ta lại giống như đề phòng trộm cướp?”

Nàng chân thực nói rõ hành động kỳ lạ của quản gia nhà hấn, nàng lớn lên đâu có giống cường đạo.

Nam Cung Ngọc cười, quản gia là tò mò hấn đem nữ nhân về, cho nên mới nhìn không được nhìn nhiều lần.

Buồn cười nhất là, nữ nhân này thế nào lại nghĩ ra ý nghĩ quái này.

“Mạc Mạc.”

“Cái gì?”

“Quản gia hấn có cháu trai.” Nam Cung Ngọc mỉm cười.

Cháu trai?

Có cháu trai chính là có lão bà? Có lão bà nghĩa có con trai? Có con trai phải có cháu trai? Vốn dĩ không phải có thù oán với nữ nhân?

Vậy vậy đâu, mình bị nhiều hôn mê.

Phản ứng thành thật này của nàng, làm Nam Cung Ngọc vui vẻ ôm bụng cười lớn.

Mạc Vi Miên hung hăng trừng mắt liếc hấn, tâm mắt phức hắc nhân, giận!

Lười nói hấn, để hấn tự cười cho đã đi, tâm mắt nhìn chiếc hộp hấp dẫn nàng, từ từ lại gần.

Mở hộp ra nhìn, hai con mắt của Mạc Vi Miên phát sáng như hai đốm lập lòe màu vàng

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Có Thể Đổi Được Bao Nhiêu Nhân Dân Tệ?

Dạ mình châu?

Trước kia ở phim cổ trang có thấy qua, không biết hạt châu thật hay giả, nhưng nàng dám khẳng định trước mắt mình viên này là thật trăm phần trăm.

Dạ mình châu da!

Nếu ở hiện đại mà nói, không biết có thể đổi được bao nhiêu nhân dân tệ?

Thấy nàng hướng dạ mình châu về mặt như chảy nước miếng, Nam Cung Ngọc buồn cười ghẹo miệng.

“Nếu nàng thích nó, cầm lấy đi.” Hấn hào phóng

Vừa nghe hấn nói, Mạc Vi Miên phút chốc quay mặt nhìn hấn, bộ dạng hưng phấn.

“Thật sao?”

“Dạ mình châu này ta còn nhiều mà, nàng thực sự thích, ta cho nàng mấy viên.” Nam Cung Ngọc cười nói.

“Được được.” Mạc Vi Miên không chút khách khí lấy toàn bộ.

Ha ha ha, phát tài rồi! Phát tài rồi!

Nàng tưởng tượng, có rất nhiều tờ nhân dân tệ óng ánh ở trên người mình.

Trông nàng như vậy, Nam Cung Ngọc mỉm cười khẽ, không nhìn ra người này vốn là kẻ hám tiền, ha ha.

Đôi mắt hẹp dài ánh sáng lung linh màu, đột nhiên hiện lên tia tinh quang, bên môi di động cười tà mị true chọc.

“Khảo bắt lo lắng hạ liên ta bản thân cũng cùng nhau tiếp thu liễu? Đây chính là một môn rất có lời sinh ý nga!”

“Ngươi?” Mạc Vi Miên không nể tình hoành mắt liếc hắn.

“Đúng vậy, thế nào?” Nam Cung Ngọc cố tình ném cho nàng đôi mắt quyến rũ, cười hi hi.

“Tuy rằng ngươi quả thực phong lưu tuấn tú, thế nhưng, mỹ nam nuôi dưỡng để ngắm là được rồi, còn muốn ở một chỗ, miễn đi.” Nàng không có hứng thú giúp cản hào hoa của người ta.

Nói nha, quả thực nhân dân tệ là tốt nhất, cảm giác cầm trên tay, so với cái gì đều dễ chịu nhất!

“Đề ngắm?” Bị người như vậy ghét bỏ, Nam Cung Ngọc thực sự bức mình.

Nữ nhân này căn bản là không nhìn rõ, hắn Nam Cung Ngọc còn thua kém viên trân châu nhỏ bé này sao?

Nực cười, chỉ cần hắn thuận tay, không biết có bao nhiêu nữ nhân quần lấy hắn.

Mạc Vi Miên cảm dạ mình châu như bảo bối, thật nóng lòng có thể trở về hiện tại.

Nếu như nàng cùng bạn bè xuyên qua đây, phỏng chừng không ai tin nữa?

Nghĩ, MẠC Vi Miên nhin không được hé miệng cười trộm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Viêm Dạ Tìm Tới Cửa

Đầu óc chột nghĩ, Mạc Vi Miên cười khà khà mà chậm rãi quay sang, nháy con mắt nhìn Nam Cung Ngọc chăm chăm.

Nam Cung Ngọc bị nàng nhìn đến quý dị không hiểu ra sao, nữ nhân này lại muốn gì nữa chứ?

“Nam Cung Ngọc, chúng ta chụp hình chung làm kỷ niệm nha.”

Mạc Vi Miên vừa nói vừa lục lọi trên người, đồng thời moi ra chiếc điện thoại di động đến gần hắn, kéo hắn sát vào mình, tư thế mỉm cười mà quay điện thoại chụp.

Đáng tiếc điện thoại di động ở cổ đại không có tín hiệu, không có cách nào gọi điện được, có thể nghe nhạc hay chụp hình được, nhưng pin thì không biết có đủ được bao lâu.

Hắc hắc, các nàng nếu như không tin mình xuyên qua không gian thì mở ảnh chụp ra cho các nàng nhìn.

Ách, ở hiện đại mặc cổ trang rất chụp ảnh, hình như rất phổ biến sao?

Mình cùng Nam Cung Ngọc tuy rằng ăn mặc cổ trang, các nàng có lý do nghĩ đây là hóa trang.

Nhưng mà, chỉ bằng cho mỹ nam Nam Cung Ngọc ở trước mắt các nàng xem không hơn sao?

Ha ha, đúng đúng rồi, cùng tuyệt thế mỹ nam chụp ảnh chung, các nàng không thèm muốn mới lạ đó!

“Chụp ảnh chung?” về mặt Nam Cung Ngọc bối rối.

Nhìn cái nữ nhân này đột nhiên nhiệt tình dựa sát người mình, hắn chưa từng như vậy.

“Đừng động đây, người đừng quay, người nhìn màn hình đi.”

Mạc Vi Miên thực sự không vừa lòng động tác xoay của hắn, dục hắn nhanh lên nhìn phía trước.

Nam Cung Ngọc bị lời nói của nàng làm cho tỉnh tỉnh mê mê, chuyển mắt nhìn vật trên tay nàng.

“Mạc Mạc...”

“Đừng ồn, cười lên đi.”

Nam Cung Ngọc dở khóc dở cười, bất đắc dĩ mà theo ý của nàng lộ ra dáng tươi cười.

Ngón tay nhấn một cái, điện thoại di động chụp ảnh vang một tiếng “ca tra” chụp xong rồi.

Nhìn ảnh chụp trong điện thoại, MẠC Vi Miên thỏa mãn nở nụ cười, mỹ nam ới là mỹ nam, trước ống kính có thể nhìn đẹp mắt như thế.

“Làm sao bốn vương không biết các người lại thân quen như thế nhỉ?”

Viêm Dạ nghiêng rang nghiêng lợi âm thanh rét lạnh đột nhiên từ phía sau vang lên.

Nghe thấy âm thanh quen thuộc, Nam Cung Ngọc sững sờ, còn Mạc Vi Miên nghĩ trước mắt một trận gió to thổi qua, thậm kê không hay rồi.

Viêm Dạ đã tìm tới cửa!

Không đúng, làm sao hắn sẽ ở đây?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Ra Khỏi Hang Cọc Lại Vào Hang Sói Sao?

“Viêm dạ, sao người lại tới đây?”

Nam Cung Ngọc quay sang nhìn hắn, con người xẹt qua một tia kinh ngạc.

Kỳ lạ, không phải người này ẩn giấu cái gì bảo bối trong phủ sao, thế nào lại xuất hiện ở đây?

Cái gì?

Hai người này lẽ nào quen biết nhau?

Không thể nào?

Ách, vậy chẳng phải nàng mới ra khỏi hang cọc giờ lại vào hang sói sao?

Ô ô, trò đùa này không buồn cười chút nào.

Sắc mặt Viêm Dạ băng lãnh nhìn người trốn phía sau Nam Cung Ngọc, nhất phó muốn làm chính bất tòn tại đích nữ nhân, mảy nhíu lại âm thầm lưu chuyển không hờn giận nhưng càng thêm xấu xí.

Sáng nay, hắn sẽ ra khỏi phủ, đương nhiên đã sớm phái người âm thầm theo dõi nàng, cho nên không lo nàng lại bỏ trốn.

Nếu như nàng không chạy, thật ngoan ngoãn ở lại trong phủ, hắn nghĩ vậy rất không thú vị sao.

Chỉ là không nghĩ tới, ám vệ mang đến tin nàng cùng Nam Cung Ngọc đi cùng nhau.

Chờ hắn bỏ việc trong tay xuống, bắt gặp màn nàng cùng Nam Cung Ngọc dựa sát vào nhau.

Trong lòng bốc lên ngọn lửa, kinh động không khống chế nổi, sắc mặt Viêm Dạ càng thêm khó coi.

Sảo chính lý một phen không hiểu đích tình tự hậu, Viêm Dạ chuyển ánh nhìn qua mặt Nam Cung Ngọc.

“Trong phủ bản vương có một tiểu nha hoàn không an phận một mình trốn ra ngoài.”

Mạn bất kinh tâm ngữ khí lạnh lùng, dường như nói chuyện con nít.

“Nha hoàn nhà ngươi chạy loạn thế nào lại qua bên chỗ ta tìm người?” Nam Cung Ngọc trêu ghẹo nở nụ cười: “Ai nha nha, nói vậy, ngươi là chủ tử lại cầu thả như vậy, người bình thường sao chịu được, không chạy mới kỳ lạ đấy.”

Dáng tươi cười càng thêm xán lạn, nói móc Viêm Dạ là niềm vui bậc nhất đời người.

Viêm Dạ không quan tâm lời Nam Cung Ngọc nói, con ngươi màu lam băng lãnh xẹt qua một tia sáng lợi hại, đột nhiên hấn mím môi cười lạnh lùng.

“Vói nha hoàn không biết nghe lời chủ tử nói, bản vương nên xử trí nàng thế nào đây?”

Bầu không khí có chút kỳ lạ, cười mà không cười, bên trong mang theo hàm ý cảnh báo rất rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Là Ghen Hay Là Tức Giận?

Viêm Dạ phản ứng kỳ quái, Nam Cung Ngọc sắc mặt sững sờ nửa ngày, suy nghĩ bỗng nhiên linh động, hấn quay đầu nhìn về phía ai đó đang chột dạ lúp sau chiếc bàn gỗ, mắt đảo cùng môi mỏng hiện lên một tia ý cười thấu hiểu.

Nhìn về mặt Viêm Dạ, Nam Cung Ngọc ngộ ra tiểu nha hoàn trong lời nói của hấn là đang chỉ Mạc Mạc?

Như phát hiện được một chuyện thú vị, mặt Nam Cung Ngọc hiện lên nụ cười có vẻ có chút không có hảo ý.

Mà Mạc Vi Miên nghe xong lời nói của Viêm Dạ, chỉ cảm thấy sau lưng mồ hôi lạnh đổ liên tục.

Hu hu, ước gì bây giờ mình là một người vô hình a.

Nàng nghĩ, dù thế nào mình cũng không thể thoát khỏi chuyện này được, chết thì chết đi.

Mạc Vi Miên kiên trì đứng ra phía sau lưng Nam Cung Ngọc, hướng về thân ảnh lãnh tựa tòa băng sơn của Viêm Dạ hi hi loạn cười.

“Ha ha, thật trùng hợp nha.” Khẩn trương sợ hãi, Mạc Vi Miên không đầu không đuôi lại ném một câu: “Ta chỉ là tùy tiện đi dạo một chút ý mà.”

Này cả đời, Mạc Vi Miên đều cảm thấy bản thân chưa từng cười đến hăng say như thế này.

Hu hu, đúng là bi kịch mà!

Sớm biết vậy, nàng nên trốn đi xa một chút.

Sớm biết vậy, nàng sẽ không tìm Nam Cung Ngọc làm phiêu com. Sớm biết vậy, sớm biết vậy...

Thế giới sẽ không có khát cái!

“Mạc mạc, nguyên lai nàng là nha hoàn trong phủ của Viêm Dạ a?” Nam Cung Ngọc cười tủm tỉm biết rõ còn có hỏi.

Mạc mạc?

Hừ, kêu cũng thật thân thiết.

Viêm Dạ âm trầm nhìn Mạc Vi Miên, trong lòng chính là thật khó chịu.

“Tình cảm hai người tựa hồ không tồi ah!”

Nam Cung Ngọc mím môi vụng trộm nở nụ cười. Rõ ràng là giọng nói lạnh lùng nhưng thế nào lại người thấy có cả vị giấm chua ở bên trong nha?

Ha ha, người này đến cùng là đang ghen hay là tức giận đây?

Còn Mạc Vi Miên vừa nghe đến ngữ khí mất hứng của Viêm Dạ trong lòng đã rối loạn như tơ, phản xạ tính vì bản thân mà biện minh.

“Không thể nào, ta cùng hấn là vừa nhận thức không lâu, tuyệt không thân, ách không đúng, chúng ta chỉ là trùng hợp gặp nhau mà thôi mà ” Mạc Vi

Miền trên mặt vẫn là bộ dạng cười giả ngầy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Bị Người Khinh Bĩ

Mạc Vi Miên không giải thích thì thôi, giải thích rồi Viêm Dạ liền giận đen mặt tròn mắt nhìn nàng.

“Trùng hợp gặp được? Liên thân thiết đến mức cùng về nhà người ta sao?”

Viêm Dạ mặt không biểu cảm lạnh lùng mở miệng hỏi, thế nào nghe thấy đều không che giấu được cổ tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi bên trong.

Đáng chết! Nữ nhân này mượn gan của ai mà dám làm như vậy?

Cứ như vậy đi theo một người vừa mới quen biết, sẽ không sợ hấn đem nàng mang bán hay sao?!

Nam Cung Ngọc trong mắt lóe ra tia ngạc nhiên, có thể làm cho một Viêm Dạ luôn luôn lãnh khốc không có biểu cảm lại có thể không khống chế được tâm tình của mình kia, nghĩ đến mà sợ, Mạc Mạc tuyệt sẽ không chỉ đơn giản là một nha hoàn mà thôi.

Mạc Vi Miên cúi đầu không dám nhìn vào mắt Viêm Dạ, trong đầu suy nghĩ có gì đó không đúng.

Nàng chột dạ gì chứ? Có gì mà phải sợ hấn như vậy?

Là một nữ nhân xuyên không đến sao có thể chịu uất ức? Như thế không tốt?

Nghĩ đến đây, Mạc Vi Miên lại nâng lên mặt bướng bỉnh nhìn lại Viêm Dạ, phản bác lại.

“Viêm Dạ, ngươi dựa vào cái gì quản ta, ta muốn đi đâu là chuyện của ta.”

“Dựa vào cái gì?” Viêm Dạ tức giận hừ lạnh.

Nữ nhân này có phải đã quên bản thân mình mang thân phận gì?

“Ê, ngươi hừ cái gì mà hừ, là chính ngươi đã nói ta có thể tùy tiện ra phủ nha.”

Viêm Dạ cười lạnh: “Ngươi xác định bản thân là ra phủ, mà không phải bỏ chạy?”

“Kia đương nhiên, ngươi gặp qua có người bỏ chạy không mang theo túi đồ sao? Ta tuy rằng bán mình cho ngươi làm nha hoàn, nhưng ta vẫn có quyền tự chủ của mình nha.”

Mạc Vi Miên một bên tức giận đáp lại, một bên thầm nghĩ may mắn vì mình không mang theo bọc đồ cùng chạy trốn.

Viêm Dạ như nghe được một chuyện nực cười, khẽ cười một tiếng.

“Ngươi một cái tiểu tiểu nha hoàn, còn dám ở trước mặt chủ tử dám tự do?” Nữ nhân này đầu có phải là toàn bã đậu?

“Nha hoàn thì sao nào? Ta nói cho ngươi, ngươi ngàn vạn đừng có xem nhẹ nữ nhân!”

“Vậy sao?” Viêm Dạ nói rõ chính là không đem nàng uy hiếp để vào mắt.

Bị nhân khinh bĩ như vậy, Mạc Vi Miên thực sự nổi giận.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Trắng Trợn Mĩ Nam Nam Cung Ngọc

Nhìn hai người ta trừng người người trừng ta, Nam Cung ngọc bên môi chậm rãi gọi lên một cái cười gian,

Đơn thuần Mạc Mạc có thể khiến cho Viêm Dạ chú ý tựa hồ cũng không đến nỗi nào ah, như vậy vẫn tốt hơn là đem tâm tư đặt vào một kẻ xảo trá nữ nhân.

“Mạc mạc, sao nàng có thể nói là chúng ta không quen biết nhau chứ? Không phải chính nàng muốn ta phải chịu trách nhiệm sao? Thật là làm cho tim ta đau đớn nha.”

Nam Cung Ngọc giả bộ một mặt bi thương vì bản thân kêu oan, cố ý nói cực điểm ái muội.

Hai người đang trong trạng thái tức giận, nghe thấy Nam Cung ngọc đột nhiên nói xen vào, không khỏi giật mình.

Cái gì?

Mạc Vi Miên buồn bực, tên này đang nói linh tinh cái gì vậy?

Mà khi nàng quay lại tầm mắt, nhìn đến Viêm Dạ sắc mặt nháy mắt trở nên xanh mét khi, lập tức nàng lộ ra vẻ mặt cầu xin.

Ô ô, tên vô tâm, tên vô lại, tên Nam Cung ngọc hỗn đản này tuyệt đối tuyệt đối là cố ý.

Ách, đợi chút, bản thân tuy rằng là Viêm Dạ bên người nha hoàn, nhưng hấn cũng không cần nghe nói như thế xong sắc mặt trở nên khó coi như vậy đi?

Hay là...

Người này đang ghen?

Có khả năng sao?

Không có khả năng!

Mạc Vi Miên rất nhanh liền phủ định ý nghĩ kỳ quái này.

“Phụ trách? Mạc Vi Miên, người có phải nên giải thích cho ta đến cùng là chuyện gì xảy ra?” Viêm Dạ tức giận khó có thể bình tĩnh nhìn nàng.

“Này, cái này, kỳ thực, ách, là...”

Không rõ Viêm Dạ đang giận cái gì, Mạc Vi Miên bị hấn một mặt hung tợn nhìn làm cho áp a áp ứng, bỗng chốc không biết nên nói cái gì, đành phải đem tầm mắt liếc nhìn sang Nam Cung ngọc.

“Thối tha! Nam Cung Ngọc chết tiệt, người đang nói bậy bạ gì đó, có ai như người nói chuyện ái muội như vậy không?!”

Mạc Vi Miên tức giận đến mức phải văng tục chửi bậy.

“Mạc Mạc, chẳng lẽ không phải nàng nói muốn ta phải chịu trách nhiệm mang nàng về nhà ở hay sao?” Nam Cung ngọc vô tội nháy nháy đôi mắt hoa đào xinh đẹp.

Mĩ nam dùng đôi mắt tràn đầy ủy khuất nhìn chăm chăm bản thân, khiến cho Mạc Vi Miên có cảm giác như mình làm cái gì tội ác tày trời vậy, ngữ khí cũng giảm xuống vài phần.

“Ta là có nói như vậy qua không sai...”

Nhìn đến Nam Cung đôi môi gọi lên một chút giao hoạt cười, Mạc Vi Miên liền biết bản thân bị lừa.

Ô ô, mỹ nam là họa thủy, mỹ nam là họa thủy!

Người này không phải là người tốt, căn bản chính là một tên xấu xa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Vương Gia Tức Giận, Hậu Quả Thật Nghiêm Trọng 1

“Mạc Vi Miên!”

Phía sau truyền đến Viêm Dạ một tiếng hừ lạnh, nàng sợ tới mức cả người cứng đờ, nuốt nuốt nước miếng, trên mặt treo một bộ ngượng ngùng ý cười, mặt chậm rãi quay lại.

Ô ô, người đừng lấy ánh mắt khủng bố như vậy nhìn ta có được hay không?

“Viêm Dạ, người đang tức giận cái gì vậy?” Mạc Vi Miên trong mắt nghi hoặc càng lúc càng lớn.

Viêm Dạ sắc mặt ngẩn ra, nàng một câu nói như đưa hấn từ trong con tức giận kình động tĩnh lại.

Hấn đang giận cái gì?

Không rõ cảm giác mặc danh kỳ diệu này, Viêm Dạ nổi lòng một trận phiền chán, sắc mặt dày đặc, hấn lạnh lùng quét nhìn Mạc Vi Miên, giống như hấn mới vừa làm chuyện thất thổ chưa từng phát sinh qua.

“Hừ, ký khế ước bán thân với bốn vương rồi còn dám nghĩ vớ vẩn mộng mà đi? Còn muốn chạy, chờ người chuộc lại khế ước của mình hăng hay!”

Lời này thế nào nghe đều thấy kỳ quái, thử hỏi một cái đường đường vương gia, có tất yếu sẽ vì một cái nô tì đi lạc mà để ý sao?

Chính là, giờ phút này thần kinh Mạc Vi Miên, một điểm cũng nghe không ra trong lời nói kỳ quái.

Nàng cân não vừa động, thay lấy lòng hắc hắc tươi cười.

“Ý của người là, chỉ cần ta chuộc lại khế ước sẽ có thể tự do?”

Viêm Dạ kỳ quái nhìn nàng, kinh nghi nàng thế nào đột nhiên nói lời này, suy nghĩ lại, nàng là không có khả năng chuộc lại khế ước bán thân.

“Có thể nói như vậy.” Hấn nhàn nhạt đáp lại.

Mạc Vi Miên trên mặt trán khỏi đại đại tươi cười, nàng xoay mặt nhìn phía người nào đó: “Nam Cung ngọc!”

“Ân?” Nam Cung Ngọc nghi hoặc xem nàng.

“Người giúp ta chuộc lại khế ước, nợ lẫn giữa chúng ta coi như hết.”

Viêm Dạ neho lại hai tròng mắt. Nam Cung Ngọc sùng sốt sau, hấn cười tủm tỉm xem một mặt hưng phấn Mạc Vi Miên, ngữ khí pha bất đắc dĩ mở miệng.

“Mạc Mạc, quân tâm không đoạt nhân sở yêu, ta cùng Viêm Dạ lại là bạn tốt.”

Mạc Vi Miên trên mặt tươi cười không còn, khi người quân tử, nàng hiện tại hận không thể một cước đá hấn.

Nàng thế nào liền quên người này vừa phúc hắc lại trắng trợn tâm, hấn hội hảo tâm như vậy bang bản thân, chỉ sợ thái dương muốn theo phía tây ra ngoài.

Viêm Dạ liếc Nam Cung Ngọc, tính hấn thức thời, không dám một cước tiến vào.

“Mạc Vi Miên, còn muốn cùng bốn vương chuộc khế ước sao?”

Nghe một chút ngữ khí này của hấn, Mạc Vi Miên bực mình âm thầm mắt tròn trắng, chỉ có giấy trắng người có nhận không?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỳ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Vương Gia Tức Giận, Hậu Quả Thật Nghiêm Trọng 2

“Không chuộc.”

Mạc Vi Miên không còn gì phản bác, chỉ có thể chán nản gục đầu xuống, ngữ khí như người chết đuối.

“Không có ý kiến?”

Xem nàng một bộ phờ phạc ỉu xiu bị thua kia, Viêm Dạ mân nhanh môi như có như không hiện lên một tia cười yếu ớt làm cho người ta phát hiện không

ra.

“Không có.”

Nàng còn dám có ý kiến gì chứ? Mạc Vi Miên tức giận đến cắn môi, người hẳn rất vừa ý đi.

Ta hẳn!

“có thể cùng bốn vương hồi phủ rồi chứ?” Viêm Dạ bản băng mặt tiếp tục hỏi.

“Vâng.”

Xi, hẳn thật là dễ nghe, nàng nếu không đồng ý cùng hẳn trở về, vương gia đại nhân có phải hay không liền sẽ tha cho ta?

Hơi hơi híp con người nhìn chăm chăm nàng, nữ nhân này lại vẫn dám cho hẳn bãi sắc mặt, nàng có phải hay không làm không rõ đến cùng ai mới là chủ tử? Viêm Dạ khó chịu.

“Bốn vương vẫn chưa nghe rõ.”

Mạc Vi Miên nâng lên mặt nhìn thẳng hẳn, nghiêng răng nghiêng lợi tăng thêm thanh âm.

“Vâng, thưa vương gia!”

Ách, nàng không nhìn lầm đi?

Viêm Dạ trong mắt giống như mang theo ánh mắt nhìn bản thân vậy?

Hình như là... Lừa gạt!

Vương gia tức giận, hậu quả giống như thật nghiêm trọng?

Trời biết, bản thân phải đi về, hẳn sẽ làm gì mình ah?

Ồ ô, nàng không nghĩ quay trở về.

Viêm Dạ nói cái gì cũng chưa nói, thu hồi ánh mắt, xoay người giẫm chân bước đi.

Quay đầu nhìn Nam Cung Ngọc, thật hy vọng người này lương tâm trời dậy giúp mình một phen ah.

Ai biết, người này cũng là cười tủm tỉm hướng về bản thân vẫy vẫy tay, một bộ biểu cảm bảo trọng không tiền vui sướng khi người gặp họa.

Nam Cung Ngọc, người hãy nhớ lấy!

Mạc Vi Miên không còn cách nào chạy trốn, giấy dựa một hồi đành phải bước chân đi theo sau.

Nhìn bọn họ đều đi rồi, Nam Cung Ngọc đứng ở tại chỗ khoái trá cuồng tiếu không ngừng, nghĩ lại sắc mặt khi ghen tị của Viêm Dạ vừa rồi hẳn liền cười đến rơi nước mắt.

Khó gặp được chuyện thú vị như vậy, hẳn quả thật rất muốn tiếp tục đi theo xem náo nhiệt.

Nhưng nếu đi, Viêm Dạ mà cho hẳn bước vào cửa lớn một bước mới là lạ.

Bị người ta đuổi ra cửa, chuyện mất mặt như vậy thật không nên xảy ra với Nam Cung Ngọc hẳn ah.

Hi hi, ngày mai lại đi xem náo nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Thật Đặc Biệt: Sủng Tỷ Đùa Giỡn Vương Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.